ANUL 1. No. 103. 6 pagini 3 lei Sâmbătă 3 Iulie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175 | Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Trotzki contra Stalin

Stalin în nu mai mult de 10 luni și-a omorît 180 din colaboratorii cei mai apropiați. Aceasta e numărătoarea, exactă, uluitor bilanț al sîngelui. Dacă Voroșilof mai trăește — Dumnezeu știe unde și cum — o … mai printr'un act de lașe delațiune, trădînd pe generali și transformîndu-se peste noapte din instigator, în adversarul lor.

Litvinov, la ora actuală, ne spun telegramele, ar fi închis, cu moartea deasupra capului.

De n'ar fi decît acest ultim episod, și ar fi de ajuns ca să pricepem că spărtura în Comintern e atît de mare că echivalează cu moartea lui.

E faza ultimă sau penultimă a prăbușirei sovietice, începută cu izgonirea lui Trotzki și terminând în haosul din care să răsară o Rusie nouă, naționalistă.

S'au scris cărți și faimoase reportaje, după care conflictul Trotzki—Stalin n'ar fi decît un bluff. Cascada măririlor, sub paloșul lui Stalin, n'ar fi decît un acces personal sau o sete de sînge a cruntului Circazian. Sau, cel mult un pretext...

Cine citește însă cartea recentă a lui Leon Trotzki, apărută în englezește, sub titlul: The Revolution betrayed (Revoluția trădată) înțelege că în sînul comunismului rus s'a căscat o prăpastie ce nu mai poate fi acoperită decît cu cadavrele celor 3 milioane de jidovi care au dus la anarhia ateică și sanguină — care a fost revoluția rusă — massa sănătoasă de 120 de milioane de Ruși.

In concluzia cărții, Trotzki, după ce demonstrează că Stalin a trădat revoluția lui și a lui Lenin, lansează programul Internaționalei a Patra pe care îl însoțește cu o declarație de război împotriva lui Stalin.

Este într'un fel, episodul care a dus la actul de sînge în care se înneacă azi tirania stalină.

In fond ce reproșează Trotzki lui Stalin?

De a fi lăsat ca Partidul Comunist să se înnece în națiunea rusă, cînd, după dînsul națiunea rusă trebuia să se înnece în partidul comunist.

Este erezia iudaică promovînd ideia de partid comunist ca o supranațiune și mergînd din țară în țară ca să ducă revoluția și să bolcevizeze pămîntul.

Cu bunul simț al țăranului și cu acel dicton în sînge care îl apropie de Napoleon: întîi acționez și pe urmă terorizez, Stalin a lansat dimpotrivă formula: Fiecare țară cu socialismul ei și întorcînd spatele Internaționalei a Treia și-a văzut de Rușii lui.

E un fapt ce nu poate fi contestat de niciun cunoscător al Revoluției ruse, că pe măsură ce în republica lui Stalin crezul marxist da faliment, dictatorul roșu înfăptuia ceiace Lenin a vroit și Trotzki, n'ar fi realizat cu o mie de Internaționale: Socializarea țărănimei ruse.

Poți fi contra sau pentru mijloacele întrebuințate de dînsul, dar faptul rămâne; și cu el, singura înfăptuire temeinică a revoluției ruse.

Mai departe Stalin a înțeles că nu se poate merge. Și n'a mers.

E ceiace l-a despărțit de Trotzki, adică de crezul iudaic al revoluției ruse.

Trotzki a voit revoluția mondială. Stalin a rămas la revoluția rusă.

E o deosebire care se cerea marcată cu sînge.

E ceiace se petrece azi în Rusia.

Trotzki cu toți complicii și răzvrătiții lui, rămîne deapururi înfundat în iadul lui ateic și păgîn.

Stalin, după ce a cochetat cu colectivismul materialist și ateu, se întoarce la țăranul lui.

Azi apare proprietatea particulară, mîine va apărea Dumnezeul acestui țăran.

Stalin, în intenție dacă nu în faptă, în principiu dacă nu în realitate, se împacă cu țăranul, păstrător de avere, de forță armată și de credință rusă.

E o expiație; tîrzie poate, dar care nu mai puțin trebuia plătită cu sînge.

E sîngele care curge azi la poala Kremlinului.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Stresa, 26 Iunie.

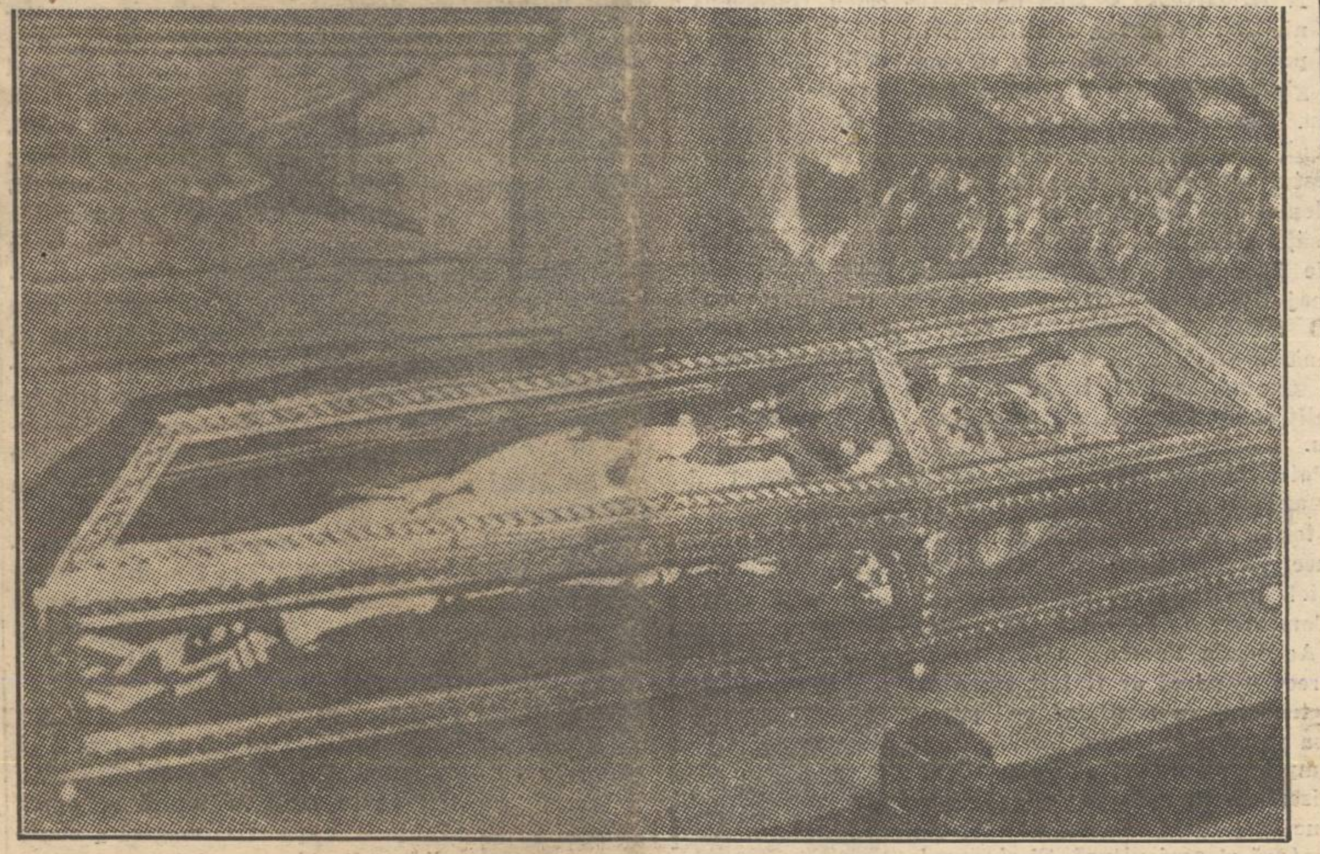

Sarcofagul cu osemintele eroului mareșal Iosif Pilsudschi, care se află așezat în cripta regilor dela Cracovia.

După cum se știe, un grav conflict a izbucnit recent între întreg poporul polonez și episcopul Sapieha, care a cerut ca acest sarcofag să fie scos, de acolo unde istoria l'a așezat pe veci.

Zidurile Iașului

Cu prilejul congresului Ligii Culturale, d. profesor Iorga a revăzut Iașul. L-a parcurs străzile altădată curate și românești, maculate astăzi de invazia celei mai inestetice forme de străinism; a trecut pe sub clopotnițele bisericilor și pe lângă vechile ziduri ale ctitoriilor voevodale; a urcat în dealul Copoului și a privit, ca pe vremuri, cum se revarsă pe vale cel mai fără de noroc dintre orașele României.

Recapitulând în gând tot ce s'a întâmplat cu neamul nostru de 30 de ani încoace, de când a intrat sărbătorește în Iași, alături de d. Cuza într'o trăsură înflorită, aclamați de niște tineri — la vremea aceia atât de sinceri- — d. Iorga a simțit cum îi trec în suflet toate amintirile răsboiului, și ale Unirei celei mari.

Și s'a gândit că pe când fiecare colț al țării a primit din aceste fericite prefaceri câte un semn de viață și de înflorire, ***Iașul singur n'a cunoscut decât o cufundare lentă sub străinism, care l'a făcut să-și piardă zi de zi până și sufletul lui.***

Și atunci — desfăcându-se din mrejele de o clipă și uitând accentele tari și nedrepte împotriva răsvrătirei eroice a tineretului de astăzi — d. Iorga s'a regăsit pe el însuși ***și a cerut într'o cuvântare de înaltă chemare despresurarea Iașului de semințiile năpăditoare, care îl desfigurează.***

Și astfel d. Iorga a vorbit, ca pe vremea tinereței sale, cu un glas cum n'a putut să aibă decât Mântuitorul când a strigat împotriva negustorilor din Templu.

Căci la urechea d-lui Iorga vorbiseră tainic zidurile Iașului.

VESTITOR

SCUMPE DOMNULE SADOVEANU...,

eu am păcătuit foarte grav față de d-voastră! Ce dracu' nu v'am spus?... De toate — ca toată lumea, de altfel. Nu mi-a plăcut de pildă costumul d-voastră ideologic și am asvârlit pe el, la răstimpuri, destulă cerneală. Cum se întâmplă că am învățat puținticä școală și eu, n'am putut crede, după cum nu cred nici azi că, dacă dorești atât de ardent «binele umanității», ca să zic așa, trebue neapărat să te îmbraci ca o paparudă, să-ți atârni podoabe suspecte de gât, să-ți pui un șorț visionar pe burtă și să comiți în case închise gesturi pe care un om normal nu le comite fără să nelinișteascä pe toți dimprejur. Aveți un cap foarte românesc, recunosc — și chiar îmi place. L-am privit de multe ori — întâlnindu-l întâmplător — umbrit de o pălărie imensă și decâteori l-am văzut m'am oprit: era pentru mine totdeauna un subiect de articol irezistibil! Un sgârci de nas adorabil, înnecat în obraji, vă dă chiar puțin humor, involuntar, adică cel mai direct — așa încât nici chiar nu era nevoe să îl forțați mai mult. Un om, trecând pe lângă d-voastră, nu putea să nu vă privească... Pentru mine totdeauna a fost un deliciu pe care nu l-am pierdut — și, decâteori vă vedeam, v'aș fi luat cu mine acasă, să mă uit mai mult...

Dar nu trebue să vă descurajați! Capul d-voastră ar fi putut foarte bine să treacă în stima și chiar în simpatia contemporanilor, — cum mi se pare, era. Humorul lui într'adevăr, nu este atâta exterior — cât, mai mult, din lăuntru... Eu totdeauna v'am luat capul de subt pălărie, l-am mângâiat tandru pe buci și după asta l-am transpus în ritualul care vă e scump. Am văzut astfel ochii aceia mai verzi și mai holbați subt groaza «marelui Arhitect», după urechi v'am pus un compas, la gât v'am atârnat o mistrie, și un echer vi l-am potrivit pe nas — și atunci, în tot spectacolul monoton al vieței, apărea deodată această imagine care era un hohot deconcertant de râs...

Apoi ați intrat la Dimineața și Adevărul, într'un timp mai ales când toate pietrele de pe drum se ridicau împotriva acestor grămezi de pistrui și hârtie. Ați intrat acolo cu imaginea pe care v'am spus-o... Era prea mult! Iată, m'am gândit atunci, cum și în penibil vieata poate să fie inepuisabilă și diversă!

Sunt probabil un păcătos... Văd mistere pe care nu le pricep! Echer, mistrie, șorț, compas și toate astea într'un ghiveci indigest cu pistrui deci foarte puțin național — au fost pentru mine lucruri de un haz dramatic pe care știți bine (sau poate nu știți) dar eu n'am ezitat să-l spun.

Cu toate astea, intrând la Adevărul, ați spus mi se pare chiar d-lui N. Iorga, că aveați de gând «să introduceți acolo ordine românească».

Nu știu câți naivi v'au crezut. Dar mărturisirea era prețioasă! Dacă «ordinea românească» trebuia abia d-vostră s'o introduceți, — însemna desigur că, intrând acolo, nu ați găsit-o...

Dar întrebarea e alta, acum: de când ați intrat d-voastră și până azi, s'a schimbat oare cât de puțin? Haide să fim cinstiți un minut: nimic! Nu s'a schimbat nimic... S'a adăugat numai un nume foarte decolorat, pe frontispiciul unor ziare care, în ce le privește și-au păstrat desigur culoarea care se știe!

Dar ce rost au întrebările, reflecțiile astea acum? Au, unul...

Observ atent ziarele... pe care le conduceți și adeseori, ca în ceasul acesta, simt nevoia să le fac bilanțul. Și atunci mi se pare că nimic nu e mai important, nimic mai stringent decât primejdia purtată zilnic de aceste ziare care acum sunt semnate pur și simplu «Mihail Sadoveanu».

Dar care e bilanțul care mă sperie? Și ce gând mi-a venit acum, iar să vă deranjez!

Hm! Iată câteva fapte de ieri, de alaltăieri — și de azi... O linie, perseverent și tot atât de perfid urmată, pe care Dimineața și Adevărul n'au încetat să se miște.

Au fost mai întâi crimele abominabile, odioasa rușine de sânge din țara celei mai grozave tiranii, a Sovietelor... Am cumpărat a doua zi lacom ziarele d-voastră. Și am găsit acolo — a doua zi după crimele din Rusia! — vaste reportagii... despre atrocitățile lui Franco!

A fost — și continuă — campania împotriva proxeneților «literari». D-voastră în schimb ați avut cuvinte calde pentru «Geo», pentru «Bonciu» (și alți scriitori...)

...Congresul Ligii Culturale în sfârșit și cu el un impresionant discurs al d-lui N. Iorga, între altele și despre Iașul care nu mai e demult românesc... A doua zi iar am cumpărat Dimineața. Eram curios să văd ce zice despre Iașul acesta Mihail Sadoveanu...

N'a zis nimic! Și atunci — asta vream să spun — iată «ordinea românească»!

Și iată încăodată, și de o mie de ori, aceste ziare, — aceleași ziare — care murdăresc cumplit, în fiecare zi, un nume, din păcate, atâta de românesc....

TOMA VLADESCU

Impărțirea Palestinei

de **MIHAIL POLIHRONIADE**

Iată o problemă a cărei importanță scapă publicului românesc.

Datele ei le-am mai expus în coloanele acestei rubrici, totuși e bine să le rememorăm.

In Palestina se dă o luptă pe viață și pe moarte între Arabi — majoritatea populației și stăpânii țării de aproape un mileniu și jumătate și jidani — cu drepturi istorice necontestat anterioare arabilor. Imigrarea masivă jidovească în Palestina a mobilizat în lupta pentru apărarea țării lor nu numai pe arabii palestinieni, ci și conștiința musulmană din întreaga lume.

Intre sionism și islamism Anglia, puterea mandatară, având interese imense în Palestina, pe drumul Indiilor, a oscilat, favorizând totuși până în ultima vreme în mod evident pe Evrei împotriva Arabilor. Dar de un an încoace lucrurile s'au complicat, pe de o parte prin radicalizarea pozițiilor între Arabi și Jidani în Palestina, pe de altă parte prin intervenția Italiei.

Politica mussoliniană a căutat să lovească Anglia — care încerca s'o strivească — agitând lumea islamică.

Ce s'a petrecut anul trecut în Palestina și în Egipt se datorește în parte și politicii mussoliniene iar călătoria Ducelui în Tripolitania, cu proclamațiile către Islam, și-a avut efectul în lumea musulmană.

Anglia a încasat loviturile — grava tulburări în Palestina, independența Egiptului — și s'a alarmat. De aci tendința marei Britanii de a-și apropia cu orice preț Islamul. S'a împăcat cu guvernul revoluționar din Bagdad — ne amintim că lovitura de anul trecut dată de Sedky Pașa și Hikmet Soleiman fusese îndreptată împotriva Londrei — a făcut sforțări spre a păstra excelente relațiuni cu Turcia și a împiedeca o prea mare adâncire a raporturilor turco-italiene, a favorizat înțelegerea dintre Ankara și Bagdad, însfârșit e plină de atenții față de Egipt.

Dar [illegible] mulțumesc pe deplin lumea musulmană dacă nu i se acordă satisfacție în Palestina.

O comisie regală de anchetă a fost trimisă în țara pe care și-o dispută Jidanii și Arabii. După mai multe luni de studiu raportul ei va apare tipărit zilele acestea.

Se știe însă de pe acum că anchetatorii propun împărțirea Palestinei în două state: unul evreu, cuprinzând o bandă de teritoriu cu întreg litoralul, altul arab, cuprinzând tot interiorul țării într'un fel de triunghiu pornind dela lacul Galileii, la Marea Moartă și Gaza.

Haifa, Iaffa și Ierusalimul ar rămâne «zone neutre» sub directă supraveghere britanică.

Acestea sunt soluțiile comisiunei de anchetă. Deocamdată ele nu par a satisface pe nici una din părți. Arabii protestează sgomotos iar sioniștii exclamă: «Palestina fără Ierusalim?!».

(Continuare în pag. III-a)

Ce nu vor și ce nu pot partidele

de **MIHAIL MANOILESCU**

Problema românizării României este deschisă. Ea n'a fost încă rezolvată și nici măcar atacată. Legi ridicole, de un conținut pur juridic și de o totală zădărnicie. vin să schițeze câte o năzuință care nu se realizează în fapte și care lasă după ea numai iritarea unor intențiuni supărătoare pentru unii, nefolositoare pentru nimeni.

Partidele politice nu vor să românizeze țara. Iar dacă ar voi n'ar putea-o face. Aceasta este convingerea adâncă la care ajunge oricine meditează, senin și obiectiv, la faptele care stau deasupra noastră.

Partidele politice nu vor să românizeze România. Căci ele trăiesc din probleme nedeslegate și din suferințe nealinate.

In industria electorală materia primă este nemulțumirea populară. De aceia această nemulțumire trebue întreținută și păstrată cu grije ca nu cumva isvorul ei să înceteze și partidul să nu mai aibă nimic de speculat.

Partidele (și încă odată nu înțelegem sub acest nume mișcările politice de dreapta, care au numai *numele* de partide dar care prin toată structura lor ideologică sunt împotriva partidelor: Frontul Românesc, Partidul «Totul pentru Țară» și Partidul Național Creștin) nu pot nici măcar concepe idealul românizării.

Judecând viața națiunii pe planul strict al electoralului, ele au o morală care s'ar putea rezuma în lozinca: «votul nu miroase, ori de unde ar veni».

Ori că un vot înseamnă intelectualitate superioară și conștiință națională, ori că este numai rezultatul ignoranței și amăgirii, pentru elector un vot este tot un vot.

Oricine ar fi dat acest vot, fie că este moșnean de pe Valea Oltului strănepot al lui Mircea cel bătrân, ori moț din Abrud, coborâtor din Avram Iancu, fie că este galițian proaspăt strecurat prin falsuri în cetățenia românească pentru politician *este tot una.* Voturile sunt toate egale, pentru că efectul lor pentru «cariera» politicianilor este acelaș.

Ori că votul aduce mireasma de busuioc din lanurile noastre curate, ori miros de usturoi, din cine știe ce ghetto basarabean, politicianul îl cată tot atât de avid și îl prețuește tot atât de mult.

Iată de ce politicianul — prin poziția și prin interesele sale — *nu are nici un motiv să dorească o românizare a României și o schimbare în soarta românismului în propria lui țară.*

Politicianul este atât de mulțumit nu de cum merg treburile — și mai ales de cum îi merg treburile — în actuala ambianță politică, încât el nu are nimic de schimbat, nimic de năzuit. nimic de visat.

Iată de ce partidele nu vor cu sinceritate o modificare a echilibrului etnic actual pentru a

(Continuare în pag. III-a)

In Franța s'a cerut desființarea „Frontului Popular"

Situația francului. Atitudinea Angliei

PARIS, 30 (Rador). — Comentând situația, «Information» spune că situația guvernului e grea. Ziarul se arată totuși optimist, spunând că această situație va fi mult ușurată prin aceea că guvernul nu va fi nevoit să lanseze un nou împrumut pe piață în tot cursul anului 1937.

«Le Temps» se arată pesimist, cerâd să se rupă cu politica de până acum a Frontului Popular, nu numai din punct de vedere financiar, dar și din punct de vedere politic prin eșirea socialiștilor din guvern.

In ce privește partea technică, a operațiilor financiare, ziarul spune că prin dispariția rezervelor de aur, guvernul nu va mai putea menține valoarea aur a francului în limitele stabilite de legea valutară.

FRANCUL NU VA MAI DEPINDE DE VALOAREA AURULUI

Prima consecință a aplicării împuternicirilor financiare va fi că valoarea francului nu va mai depinde de aceea a aurului, creându-se un franc elastic de hârtie.

CE VOR FACE STATELE UNITE

WASHINGTON, 30 (Rador). — Agenția Reuter transmite:

In cercurile inițiate de aci se crede că declarația așteptată a d-lui Morgenthau, secretarul tezaurului, asupra situației francului francez, nu va fi făcută decât după ce Camera și Senatul francez vor fi votat noua lege financiară.

Realismul în istorie

de **NICOLAE BOGDAN**

Anunțând în acest loc apariția primului volum din vasta frescă istorică «DOMNIA LUI CAROL I» de d-nii *M. Polihroniade* și *Al. Cristian Tell,* constatam că această lucrare răspunde realmente nevoii de documentare și de orientare a tineretului din această vreme. Cu atât mai mult, cu cât autorii au utilizat o metodă strict apropiată scopului: cercetarea atentă, nepărtinitoare, riguros obiectivă a datelor și expunerea realistă și concentrată a faptelor. Prin urmare nu pledoarie tezistă, nu pretexte de literatură retorică. Ci o sobră și stăpânită trecere în revistă a evidentelor înseși. Comentariile și interpretările urmând să le facă cetitorii, fiecare după temperamentul și capacitatea sa de judecată.

Lucrarea d-lor *Polihroniade* și *Tell,* poate să mai revendice un merit în plus: acela de a fi acordat un spațiu respectabil documentării statistice în toate domeniile de afirmare românească: demografic, cultural, național, administrativ și economic. Cel ce o va examina așa dar cu toată atențiunea cuvenită, va avea cu adevărat o perspectivă de ansamblu asupra epocii de înfiripare a Statului român modern.

In aceasăt ordine de idei, câteva observații în linii mari. Din punctul de vedere al conditiunilor obiective de viață ,România a progresat cu pași de uriaș în ultimul veac. A rupt-o în mod brusc cu orientalismul său anahronic, și-a creiat o nouă structură socială, politică și economică, dar mai presus de toate *a început să experimenteze din plin, toate fascinantele binefaceri, toate bărbăteștile răspunderi ale unei vieți naționale independente.* Și aceasta cred că e cea mai prețioasă comoară din bogata moștenire lăsată nouă de eroica generație dela 1848, care întrevăzuse de pe atunci posibilitatea reunirii tuturor Românilor în cadrele acelorași gra nițe.

Lucrul acesta au ținut să-l sublinieze de altfel înșiși autorii, atunci când au scris aceste rânduri :

«Trebue să ne pătrundem foarte bine de un lucru, acela că istoria românească s'a desvoltat continuu sub presiunea externă. Poporul român n'a avut posibilitatea, ca poporul francez de pildă, să trăiască o viață proprie. Abea după 1866 Românii au început să aibă posibilitatea teoretică de a duce o viață independentă.

Nici până astăzi însă n'au dus-o și tocmai acum încep să se întrezărească zorile unei vieți autentice românești».

Voința aceasta de independență națională, setea aceasta de autentic, energica mândrie de a ne domina Destinul, n'a evoluat însă și nu s'a menținut în mod strict paralel cu progresul nostru aparent și cantitativ în toate domeniile existenței românești vizibile. Cu alte cuvinte, desvoltarea noastră n'a avut un caracter organic, armonios. totalitar, ci unul semi-mecanic, în bună parte forțat dacă nu artificial. Iar socialul și economicul desvoltându-se în dauna spiritualului și politicului, am ajuns la marea perioadă de înfrângeri de după 1920, când o generație de profitori a fost pe punctul de a pierde tot ce au dobândit trei generații de precursori, de creatori și de eroi, cu trudă grea și cu abundentă asudare de sânge.

Natural însă că, după cum după războj apar vitejii ca ciupercile, tot așa și după încheerea unei perioade istorice se găsesc o mulțime de înțelepți cari să scoată în evidență greșelile celor cari au dat impulsiunile inițiale acestei perioade.

Niște romantici, niște *«paseiști»* ar fi procedat la fel în cazul de față. Dar în istorici conștiincioși, pe deplin formați, *realiști,* d-nii *Polihroniade* și *Tell* au evitat cu o bărbătească stăpânire de sine această cursă. Ei ne spun cu acea cavale-

(Continuare în pag. III-a)

INDREPTAR

Evreii din România, adică străinii cei de trei ori străini!

Să nu daţi sufragiul vostru niciunui amic al Evreilor. Să cercetaţi bine trecutul fiecărui candidat anume în chestiunea evreiască.

Mai mult ca oricând România este ameninţată astăzi a deveni o Palestină.

REGENERAREA ROMANIEI: Pentruca această ţintă să fie ajunsă, este o singură cale: nici un trafic de principiu.

Ştiinţa română este: «spiritul aplicat către natura pământului român şi către natura naţiunii române».

(Din BOGDAN PETRICEICU HAJDEU, Scrisori literare, morale şi politice)

«Europa, pe zi ce merge, se tot încurcă în propriile sale iţe.
Ş'apoi cronica naţiunii noastre este aci înaintea tuturor:
De câte ori Românii au lucrat româneşte, ei au închis ochii asupra graniţei şi au izbutit totdeauna».

(ZVON DE INVAZIE — Columna lui Traian, an I, Nr. 27, 14 Iunie 1870)

...«vedem foarte bine că multe în lume se petrec adesea nu aşa cum ar trebui să se petreacă: apăsătorul zâmbeşte şi apăsatul îşi îneacă plânsul, trândăvia se tolăneşte pe tapete şi munca asudă pentru un codru de pâine. Şarlatanul câştigă şi dreptul pierde, nevinovăţia e batjocorită şi neruşinarea se răsfaţă strălucind ca noroiul la lumină, bălăriile ascund şi înăbuşesc trandafirii, şi câte şi mai câte; dar văzând toate acestea, noi totuşi credem cu tărie, pentru individ ca şi pentru raţiune, că răul nu e universal şi exclusiv, că multe sunt bune, că binele e dator să dea piept cu răul fără sfială şi fără cruţare, că e frumos a se jertfi pentru binele altuia, că omul are un liber arbitru şi e responsabil dacă persistă în rău în loc de a tinde la bine, că numai binelui îi aparţine izbânda la urma urmelor, căci: este un Dumnezeu! este un Dumnezeu chiar pentru fiinţele cele mai perverse!».

(Din conferinţa rostită pentru inaugurarea sesiunii Ateneului Român la 20 Dec. 1892)

Aşa va fi totdeauna, de câte ori vom ului sărmana ţară prin termenii generali de libertate, dreptate, umanitate şi celelalte, sub scutul cărora lesne pot să se furişeze cu dibăcie nu numai toate taberile politice fără excepţiune, dar chiar toate neamurile de pe suprafaţa globului pământesc!

Poporul cere ca să-i vorbiţi mai pe înţeles, arătându-i un drapel atât de lămurit, încât cu ajutorul observaţiei să nu-l poată amăgi duşmanii naţiunii române.

Aşadar, clasa cea mai disciplinată a marelui partid de acţiune, în loc de a se încumeta din nou cu retrogradaţii, făcându-se tot o apă, în care nimenea să nu fie în stare a deosebi neghina din grâu, trebuia să dea ţării în faţa urnelor, cel puţin de astădată, o busolă clară şi limpede.

Dar cum s'o găsim?

In natura situaţiunii.

Mai mult ca orişicând, România este ameninţată astăzi a deveni o Palestină.

(din «Parlamentul românesc», apărut în «Scrieri literare, morale şi politice»).

«Noi zicem «mărirea naţională», iar nu «mărirea ţării», căci este o distanţă imensă între aceste două ordine de idei, dintre care una reprezintă divinitatea sufletului şi cealaltă pulberea lutului! Una şi aceiaşi ţară poate fi mare sub tot felul de neamuri succesive, sub tot felul de stăpâniri eterogene, sub tot felul de graiuri poliglote, şi să ne ferească Dumnezeu pe noi de o asemenea cosmopolită mărire! Când fiii eroicei Olande, ameninţaţi de sclavia lui Ludovic XIV, se pregăteau a părăsi cu toţii pentru totdeauna fertilele lor ţărmuri, căutând un adăpost aiurea, ei ştiau foarte bine că patria nu este o bucăţică liniştită de pământ, ci unirea la un loc a tuturor fraţilor de aceiaşi vorbă şi de aceiaşi origine. Ca naţiunea să domnească prin sine însăşi, ca ea să fie puternică şi respectată, ca limba ei să excite admiraţiunea popoarelor prin tezaure de geniu, aceasta se cheamă mărire naţională, iar dorinţa acestei măriri se chiamă patriotism.»

(«Patriotism şi neîncredere» «*Românul*» — 8 şi 12 Sept. 1868)

«Bătrânii trebue respectaţi, ca semizeii din Panteon, dupăce însă vor fi înţeles ei înşii că există un punct, la care sunt datori a se opri de bună voie în activitatea lor, dacă nu preferă a cădea sub sarcina anilor».

Bilanţul unui an», 31 Dec. 1869)

Rămăşiţele muribunde ale unei generaţiuni pe jumătate stinse ar trebui să înţeleagă, cel puţin acum, rigurosul verdict al ţării; ar trebui să renege odată pentru totdeauna învechitele lor păcate, reînnoindu-se ca vulturul, după energica expresiune a Bibliei; ar trebui să caute cu stăruinţă transmisiunea unui alt suc de vieaţă, altoindu-se din contactul cel mai intim cu Junimea; iar de nu voiesc cu niciun preţ a renunţa la putregai şi rugină, atunci încai să-şi prepare ei înşişi mormântul, zicând ca feudalul baron Attinghausen din Schiller: «se naşte o nouă epocă, alte cugetări preocupă lumea, nu mai este locul meu aicea.»

(«Un nou parlament», *Columna lui Traian*, an I, Nr. 24, 3 Iunie1780)

Din opera lui B. P. Haşdeu

Destinul lui Hasdeu

IN DIMINEAŢA zilei de 24 Iunie s'au adunat la cimitirul Belu paisprezece oameni — ca să omagieze pe Bogdan Petriceicu Hasdeu. Dintre aceşti paisprezece oameni, opt erau obligaţi să vină. Restul aflaseră de această «pioasă solemnitate» din ziare; căci timp de o săptămână o bună parte din ziarele bucureştene anunţaseră «pelerinajul la mormântul lui Hasdeu»...

O mână de oameni au condus până la groapă, într'o după amiază de August, în 1907, trupul neînsufleţit al lui Bogdan Petriceicu Hasdeu.

Petre Locusteanu a scris atunci un articol: Inmormântare clasa II. Şi tot ce s'a întâmplat de-atunci încoace, s'a întâmplat sub semnul acestei înmormântări clasa II.

Comemorarea de acum câţiva ani, la Academia Română, a fost tristă şi rece — parcă ar fi fost omagiat un trădător de ţară. Jaful şi părăgina au năruit casa lui Hasdeu dela Câmpina. Opera sa a zăcut uitată treizeci de ani. Executorii săi testamentari au făcut în acest timp avocatură şi agricultură. Şi singurul loc unde se mai reproducea la răstimpuri capul frumos şi dârz al acestui uriaş al neamului românesc erau revistele spiritiste...

NU mai încape îndoială că geniul lui Hasdeu e urmărit, după moarte, de un blestem. Cum să-ţi explici altminteri urzeala aceasta de prostie, ură sau ignoranţă, care ţese vălul uitării în jurul celui mai genial scriitor român, singurul care poate sta alături de Mihai Eminescu? Oamenii nu pot fi chiar atât de tari. Ura sau răzbunarea lor nu pot birui chiar atât de lesne un asemenea geniu

Ştiu foarte bine că sunt oameni care s'au războit cu Hasdeu în viaţă, şi se răzbună asupra lui după moarte, uitându-l. Ştiu deasemenea că sunt foarte mulţi oameni care nu iartă «huliganismul» lui Hasdeu, naţionalismul său viguros antisemitismul său. Inţeleg cât de mult trebuie să exaspereze pe oamenii noştri de stânga, un Bogdan Petriceicu Hasdeu. Un geniu universal, care se mărturiseşte frenetic naţionalist. Un om de ştiinţă şi un scriitor de proporţii europene — şi în acelaş timp antisemit. Reverenţioasa tăcere a presei de stânga faţă de ediţia critică a unei părţi din opera lui Hasdeu, pe care au tipărit-o Fundaţiile Regale — e uşor de înţeles. Acest «hitlerist» de geniu încurcă foarte multe socoteli. Tânărul director al unui ziar de extremă-stângă a refuzat o recenzie asupra ediţiei Hasdeu — pe motivul că nu poate discuta «opera unui huligan!».

I-A VENIT, deci, şi lui Hasdeu rândul de a fi numit «huligan!» Dar asta încă nu explică tot. Nu explică, bunăoară, tăcerea grijulie a altor ziare, care pretind a fi

HASDEU

«naţionaliste». Căci nu-mi vine a crede că se poate duce confuzia până la atari limite — încât să treci sub tăcere Scrierile literare, morale şi politice ale lui Hasdeu, pentrucă ai ceva de împărţit cu editura sau cu editorul lor!

Nu. Toate aceste «lucrături» şi infamii, toate răzbunările acestea laşe şi toate loviturile piezişe împotriva acelora care s'au întâmplat să colaboreze la actualizarea lui Hasdeu — nu explică soarta nefirească, întunecată, a acestui geniu, şi nu justifică încremenirea operei sale. Cred că — şi aici, ca peste tot locul — destinul e mai puternic ca oamenii. Hasdeu, ultimul dintre marii romantici europeni, a fost singurul scriitor român care a gândit, până la obsesie, problema destinului. «Soarta omului» explică şi Răzvan şi Vidra, şi Ioan Vodă cel Cumplit, şi Sic Cogito. «Soarta lucrurilor vii» — cuvinte, instituţii, popoare — explică întreaga lui operă istorică şi filologică. Omul acesta care s'a trudit o jumătate din viaţă ca să cunoască începuturile neamului românesc — şi-a cheltuit cealaltă jumătate încercând să cunoască sfârşitul: drumul sufletului omenesc după moarte. A crezut în destin, s'a visat el însuşi geniu şi era predestinat, s'a ştiut purtătorul unui sânge domnesc, şi după moartea Iuliei s'a temut de blestemul care loveşte pe acei ce lasă să li se stingă neamul...

SAR FI PUTUT ca opera unui asemenea om să nu înfrunte şi ea destinul? Hasdeu a crezut prea mult în ursită, şi opera lui poartă «pecetia» magică a unuia din eroii săi, a unui Răzvan sau a unui Moţoc.

Atâtea însuşiri geniale, atâta forţă de creaţie, atâta sete de a şti şi de a ghici, atâtea daruri dumnezeieşti — nu puteau rămâne nepedepsite. Uriaşul Hasdeu — care credea în steaua omului «ales de soartă» şi ştia câte bătălii trebuie să înfrunte orice erou — îşi poartă şi acum, treizeci de ani dela moarte, lupta sa cu destinul...

Deaceia mi se pare ridiculă conspiraţia oamenilor împotriva operii lui Hasdeu. Cu sau fără voia democraţilor, cu sau fără voia patrioţilor, cu sau fără voia savanţilor — opera lui Hasdeu va intra în eternitatea românească în ceasul pe care i l-a vestit, de mult, destinul. Acum o săptămână au fost paisprezece oameni la mormântul lui Hasdeu, ca să-l «omagieze». Va veni şi timpul — poate mai curând decât ne aşteptăm noi —când neamul întreg îl va omagia, asimilându-i opera, însuşindu-i gândurile. Aşa cum s'a întâmplat cu Mihai Eminescu...

Mircea Eliade

Veniet tempus...

In faţa cumplitului duel dintre cei doi uriaşi ai lumii politice moderne, prima sarcină a adevăratului publicist este de a căuta posibilitatea unui desnodământ.

Oricine ar fi fost învingător până astăzi sau oricine ar putea deveni de aci încolo, ambele forţe beligerante sunt convinse că nici una din ele, fie cât de mare perspectiva sacrificiului, nu va îndura cea mai slabă umbră de umilinţă.

In acest mod, unica soluţie admisibilă este de a împăca gloria Franciei cu gloria Prusiei pentru gloria Europei întregi.

Noi credem că ar fi cu putinţă.

Dar cum?

Pe socoteala Austriei.

Machiavelismul habsburgic a căruia seculară atmosferă este de a înşela pe toţi, în dreapta şi în stânga, înăuntru şi în afară, menţinând printr'o capodoperă de ingratitudine monstruosul amestec de o mulţime de naţionalităţi, turtite într'o îngustă cutie, — trebue să răscumpere odată pentru totdeauna nenumăratele păcate ale trecutului şi ale prezentului.

Prusia pândeşte de mult pe Austria.

Francia a început să o cunoască. Istoria aşteaptă cu nerăbdare de a vedea ştearsă cu o oră înainte din cartea vieţii, una din principalele cauze ale suferinţelor umanităţii

Cu acest preţ, deopotrivă glorios pentru ambii adversari, oricare să fi fost rezultatul izolat al unor bătălii parţiale, lupta franco-prusiană s'ar eterniza, ca cea mai sublimă binefacere în analele universului.

Bismark visează provinciile germane ale Austriei. Francia, conservându-se intactă în propriul său teritoriu, ar câştiga o imensă influenţă în Orient, reconstituind pe ţărmul Dunării puternicul regat latin al Daciei, căruia să i se întoarcă Transilvania, Bucovina şi partea cea răpită a Banatului Craiovei.

Susceptibilitatea Rusiei s'ar linişti prin cesiunea Galiţiei, al căreia element rutean o reclamă el însuşi pe baza principiului naţionalităţilor.

Serbia ar redobândi totalitatea posesiunilor neamului iliric.

Pe lângă Dacia şi Iliria, am mai aplauda renaşterea independenţii în Ungaria şi în Boemia, patru mari regate, scutite atunci de orice motiv de ceartă, încât să poată încinge o formidabilă horă de rezistenţă contra pan-germanismului, egalmente ameninţătoare pentru fiecare din ele.

In fine, Italia capătă Tirolul.

Cestiunea Turciei ar rămâne cu totul la o parte...

Prefaceţi în acest simţ harta continentului, realizând în toată puterea cuvântului vechiul percept: «suum cuique tribuere», şi o să dispară pentru veacuri, afară de câteva bagatele, orice pretext de zâzanie între cele trei gigantice viţe rivale: latină, slavică şi teutonică.

Moartea Austriei surâde în acelaş grad lui Bonaparte şi lui Hohenzollern.

Moartea Austriei convine nu mai puţin Muscalului.

Moartea Austriei nu atinge imperiul Otoman, iar prin urmare nici pe Anglia.

Moartea Austriei este mărirea Italiei.

Moartea Austriei reînviază, printr'o singură suflare, România, Serbia, Ungaria şi Boemia.

Moartea Austriei este pacea Europei.

Ştim foarte bine, că modesta voace a unei forţe române nu va străbate niciodată în înaltele cercuri diplomatice; dar suntem mulţumiţi de a ne fi făcut măcar datoria pentru arhivul viitorului.

Veniet tempus...

Bogdan Petriceicu-Hasdeu

Câinii şi lupii
(Fabulă)

Toată deosebirea de organism între lup şi câne se mărgineşte în coadă.
DUPONCHEL

Un câne plin de falā,
Numit Buffon,
Celebru liberton,
Scriind istoria ce-i zice naturală
Din partea lui Biuffon,
Făcuse o 'ntrunire de cânime,
Dulăi, prepelicari, zăvozi,
Mai toţi nerozi
Şi le grăi din înălţime·

«Câini ,
«Citadini!
«Voi să vă dau un sfat
«Ca om de stat.
«Să ştergem urmele de barbarie,
«De care mi-e ruşine mie,
«Căci sunt civilizat.
«Netoleranţa ruginită.
«Moştenită
«Din timpii primitivi,
«Vă face exclusivi
«Uitând că lumea-i azi cosmopolită
«In secolul acesta liberal
«Nu trebue şi nu se poate
«A nu primi pe lupi la drepturile toate,
«Căci după codul natural.
«Numit zoologie
«Se ştie
«C'aceşti jupâni
«Şi ei sunt tot un fel de câni,
«Cu noi de-o singură tulpină;
«Familia canină,
«Având strămoş pe mopsul cel scăpat
«In zale de potop
«Făcând un hop
«In Ararat!...»

Senzaţiune mare
In lătrătoarea adunare!
Căţeii mai ales
Din spirit de progres
Se distingeau prin gălăgie,
Chemând pe lupi la hora de frăţie,
Un câne ciobănesc atunci a zis:
«Frumos e'n teorie
«Şi'n vis;
«Dar vă poftesc la stâni,
«Ca să vedeţi voi armonie
«De lupi şi câni!».

O fabulă pentru Români,
Cam înrudită
Cu *chestia israelită.*
1872

BOGDAN PETRICEICU HASDEU

Bogdan Petriceicu-Haşdeu: DIN „Odă la ciocoi"

I

Ca lacoma omidă, ce-şi caută o pradă
Pe fragede mlădiţe;
Ca neagra lipitoare pe sânul de zăpadă
Al dulcii copiliţe;
Cicoiule! un secol, un secol şi mai bine,
Setos de duşmănie,
Sugeai în frunză sucul şi sângele din vine
In blânda Românie!

II

De groază şi durere, de muncă şi bătaie,
In jaf şi 'n umilinţă,
Am tot strigat, dar glasul se'nneacă şi se taie
D'ţâla suferinţă;
Şi ca prin codri freamăt, ca murmur în izvoare,
Aşa în noi suspinul
Mai rămânea el singur să spună cum ne doare,
Cât de cumpli e chinul!...

III

Şi tu râdeai, jupâne, cu fală şi rânjire;
Râdeai precum un gâde,
Când vede capul jertfei sburat dintr'o izbire,
Se laudă şi râde;
Căci nu ştiai că vieaţa, închisă 'n nemişcare,
E cea mai cu putere;
Căci nu credeai c'un suflet se face şi mai tare
Călindu-se 'n tăcere.

RADIO
Vineri 2 Iulie 1937

6.30: Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de dimineaţă (discuri). Sfaturi gospodăreşti şi medicale. 7.30: Inchiderea emisiunii.

13.00: Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.

13.10: Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).

14.10: Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.

14.30: Muzică variată (discuri).

15.00: Ultimele ştiri.

19.00: Ora. Mersul vremii.

19.03: Concert de muzică variată. Orchestra Jean Dumitrescu.

UNIVERSITATEA RADIO

20.15: Petru Rareş de prof. Const. Giurescu.

20.35: Falstaff, operă în 3 acte de Verdi (discuri).

In pauza I-a (21.10-21.25): Cărţi şi reviste.

In pauza II-a (22.10-22.25): Sport, Radio jurnal.

23.15: Muzică distractivă (discuri).

23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.

23.55: Ultimele ştiri.

CALENDAR
Vineri 2 Iulie 1937

ORTODOX: Punerea Vestmintelor Maicii Domnului în Biserica Vlaherne (Constantinopol).

CATOLIC: Cercetarea Fecioarei Maria.

SOARELE: răsare 4.36, apune 20.3.

SPECTACOLE
TEATRE

TEATRUL COMEDIA: (Teatru în aer liber): Kontuşovca Palace.

A. R. P. A. Grădina Colos: Compania Toneanu. Scandal la 3 Papuci.

«LUNA BUCUREŞTILOR»: «Circul piticilor». reprezentaţii 6 jum., 8 jum. şi 10 jum.

GRADINA MARCONI (Teatrul Vesel de vară): Fustele dela minister.

Cinematografe româneşti

CAPITOL şi ROXY: Al De Baran cu Gina Cervi, etc. jurnal şi completare.

OMNIA: Bastardul, Diavolul alb şi Succesele căpitanului Papană în America.

ARO: Cinematograful închis în timpul verii.

CITY: Marşul de noapte şi O căsnicie modernă.

DARLY: Ţiganii şi Aventuriera din Monte Carlo cu Lili Dagover.

VOX: Micul rebel cu Shyrley Temple şi Casa strigoilor.

FEMINA: Călătorie de nuntă cut 50 la sută reducere şi complectare colorată.

FRANKLIN: Maria Krasnova şi Baccara cu Marcelle Chantal.

A. R. P. A.: Antoniu Adverso şi Bey and Bengoe.

DACIA: Sirena cu Dolores del Rio şi Cei 7 eroi film rusesc.

Cu familia Şorecani în Europa
FLORENŢA
de PAUL MIHAIL

Nu există gen literar mai ingrat decât acel al impresiilor de călătorie. Când publici impresii din Italia sau din Grecia mai ales, ţările clasice ale istoriei şi ale artei, pericolul pompierismului e iminent. Dacă te apuci să descrii monumente. statui sau tablouri atunci poţi fi sigur că plictiseşti pe toată lumea şi că spui baliverne — capodoperile nu se descriu, ele se văd şi se trăesc — dacă vorbeşti numai de aspectele vieţii moderne rişti să ţi se reproşeze că ai trecut pe lângă capodopere fără să le fi văzut.

Totuşi prefer al doilea risc celui dintâi.

Când Italia minelor, a catedralelor, a statuelor şi a palatelor a fost admirată şi căutată de un Goethe, şi un Stendhal e absurd, e ridicol să ne mai încumetăm a o descrie noi.

Am intrat în Florenţa pe la ora 12 noaptea, într'o Sâmbătă. Era încă multă lume şi animaţie pe străzi. Hotelul «Corona d'Italia» ne-a găzduit în odăi destul de bune şi ca pretutindeni ieftine (200 lei odaia cu două paturi şi apă curentă). Pornind în oraş am dat la câţiva paşi de hotelul nostru de o adevărată bijuterie de marmoră şi sticlă: gara, noua gară a Florenţei terminată în 1935. E una din realizările cu care fascismul se mândreşte pe drept cuvânt. In oraşul în care marea artă a Renaşterii a dat operile cele mai măestre gara «modernissima» a fascismului nu distonează.

E un fenomen care merită a fi reţinut şi pe care l-am întâlnit pretutindeni. Fascismul a îmbrăţişat în plin modernismul în arta sa. Totuşi acest modernism — atât de ţipător la noi — e armonizat acolo cu cerul, cu peisagiul, cu tradiţia artistică. Deaceia poţi întâlni monumente fasciste alături de monumente antice sau medievale fără ca alăturarea să ţi se pară supărătoare.

Florenţa este oraşul în care arta italiană ţi se înfăţişează mai puternic ca oriunde în Italia.

Concentrate pe un spaţiu mic Domul, Baptistiriul, Inchisoarea. Signoria, Logia Lanzilor, Palatul Oficiilor, Palatul Pitti, Palatul Strozzi se succed care mai de care mai extraordinare, mai unice, mai strivitoare în frumuseţea lor.

Ce să admiri mai mult? Imensitatea goală a Domului, dantelăria Baptisteriului, linia dură, medievală a Inchisorii, bogăţia unică a comorilor din Signoria, statuile din Logia Lanzilor, linia elegantă a Palatului Pitti sau cetatea sumbră, cu porţile imense a Palatului Strozzi?

Trecem peste Arno, pe podul străvechiu unde legenda spune că ar fi întâlnit'o întâia oară Dante pe Beatrice. Nenumăraţi sportivi fac canotaj sub soarele arzător al Ma-iului italian.

E Duminică. Din fiecare basilică răsună grave, majore, tonurile orgei. In aceiaşi seară trebue să sosească regele Italiei. Se fac pregătiri febrile pentru primirea sa. La ferestre au apărut covoare, draperii, brocard-uri florentine, catifele bogate, mătăsuri cu desene vechi pe culori palide- ieşite de vreme.

Oraşul gâlgâe de viaţă. E un furnicar nesecat. Străzile sunt înţesate de lume.

Luxul e şi aici orbitor. La ora 12 în piaţa Domului spre Piaţa Victor Emanuel e o adevărată încântare a ochilor să priveşti rochiile şi femeile. In schimb murdăria e şi ea prezentă. Florenţa e singurul oraş italian — din câte am văzut— care face onoare vechii tradiţii de murdărie italică.

Sunt o mulţime de pisici vii, mari, misterioase, superbe care-ţi amintesc de celebrele versuri ale lui Baudelaire:

Les amoureux fervents et les savants austères
Aiment également dans leur mûre saison.
Les chats puissants et doux, orgueuil de la maison.
Qui comme eux sont frileux et comme eux sédentaires.

Intr'adevăr Florenţa ar putea fi botezată oraşul pisicilor şi al amorezaţilor. Peste tot vezi trecând perechi înfrigurate şi strecurându-se motani gravi şi imenşi. Numai că numărul pisicilor moarte, asvârlite pe străzi, e cam tot atât de mare ca al celor vii.

Colindăm mahalale sordide, pline de viaţă şi pitoresc. Ne întoarcem apoi în centru să ne minunăm iarăşi în faţa monumentelor care constituesc o culme atinsă de geniul omenesc.

Din Dom es, în rochii albe, cu coroniţe pe cap nesfârşit de multe, fetiţe care au luat «prima împărtăşanie» — ceremonia catolică pe care Francezii o numesc «première comunion» n'are echivalent în ortodoxia noastră. Sunt toate emoţionate, au buchetele de flori în mână, se strecoară grupuri, grupuri printre lumea care le face loc râzând. Clopotele sună vesele umplând cerul cu sunetul lor sărbătoresc. Sunt aceleaşi clopote care-l înfiorau pe Dante, care-l făceau să viseze pe «secretarul» Machiavelli în cămăruţa lui din Signoria, care sunau în zilele triumfale când Savanarola stăpânea cetatea şi în ziua când era ars pe rug. Cum te exaltă istoria! Ce siguranţă, ce încredere în viitor îţi dau secolele trecute pline de glorie şi de realizări.

Nu e de mirare că — având asemenea trecut — fascismul să nu se sfiască a proclama mândru: «Italia îşi va croi destinul ei în lume!»

Acest destin şi l-a croit grandios şi acum două mii de ani cu Roma Cesarilor, şi acum o mie de ani cu Roma Papilor, şi acum cinci sute de ani cu Florenţa Medicişilor, cu Veneţia Dogilor, cu Milano-ul Sfrozilor.

De ce nu s'ar mai repeta un miracol italian?

VIATA POLITICA

Contra-ofensivă laşe

Războiul ideologiilor n'a polarizat numai energiile desperate ale Europei, ci a ajuns să se răsfrângă până şi în cel mai modest câmp de activitate din ţara noastră. Dată fiind de altfel stricta corelaţie organică a vieţii de pe continent era absolut esclus ca marile bătălii începute la Roma, la Muenchen, la Paris şi la Madrid, să nu-şi aibă ecoul ei şi la Bucureşti, să nu provoace şi aci o sumedenie de încăerări mai mici. Şi astfel am ajuns la încordarea de astăzi dela Barou, unde naţionaliştii, strălucite creaţii ale pământului românesc şi ale dreptei credinţe, trebue să se împotrivească unei contra-ofensive furibunde a tuturor puşlamalelor, bulgăroilor şi trădătorilor de stânga, scoşi în prima linie de către un inamic prudent şi invizibil: jidanul.

Ca unul care am contribuit, în măsura modestelor mele puteri, la resuscitarea şi la triumful ideii naţionaliste în principalul Barou al ţării, nu pot asista — acum — în spectator impasibil la încordarea forţelor din acest episod dramatic al unei bătălii generale mai vaste. Nu pot să nu apăs instinctiv pe trăgaci, când văd cu câtă înverşunare se ridică logodnicii aiurelii democratice împotriva primelor încercări serioase de a se româniza una din cele mai nobile profesiuni din această ţară.

Câteva constatări dureroase pentru astăzi:

Ştim cu toţii că lupta cea reală se dă între români şi jidani. Intre românii — cari deşi au dat ştiinţei dreptului o serie de personalităţi strălucite, demne de a figura pe primul plan al nu importă cărui barou occidental, au fost totuşi covârşiţi şi dominaţi de venetici în propria lor ţară — şi o haită cenuşie şi infamă de samsari şi de afacerişti israeliţi. Normal şi mai ales leal ar fi fost aşa dar ca împotriva d-lor MICESCU şi PERIEŢEANU să iasă adevăraţii campioni ai Dudeştilor şi Văcăreştilor, adică FILDERMAN, HECTER, LIBROS sau d-ra PASSIONARIA SONENFELD. In felul acesta nici o confuzie n'ar fi fost posibilă, iar în caz de victorie sau înfrângere, am fi ştiut cui să atribuim meritul sau răspunderea.

Dar ca şi când înţelepţii şi parveniţii noştri n'ar fi învăţat absolut nimic din tragicele, din apocalipticele experienţe ale altora, tăvălite în flăcări şi'n sânge sub ochii tuturora, vedem că în locul macabeilor aşteptaţi, apar cu totul alte figuri: Dobrescu, Georoceanu, Vlădescu... Toţi meşterii-făurari ai demagogiei suburbane, toţi nomazii votului universal cari au împins până acolo dispreţul ridicolului, încât să transplanteze la Baroul de Ilfov, metodele d-lui TH. ANDREESCU-RIGO cari n'au dat rezultate prea strălucite în vremea din urmă, nici măcar în gropile lui Ouatu...

Nostim e că jidanii au dispărut cu totul de pe arenă. Ei nu mai mişcă, nu mai suflă... *(Poate cel mult, în calitatea lor de iepuri de nouă hotare să mişte unde-va, disperaţi, din urechi spre a adăuga un element dinamic şi propulsiv stropşelilor de salivă şi scăpărărilor din barbişon ale d-lui DOBRESCU, acest nobil şi generos Demostene al romilor).*

Totuşi prezenţa lor se simte din când în când, precum se simte vrinţa lacomă a cârtiţei sub muşuroiul care svâcneşte fără cauză aparentă.

Eri de pildă, în foiţele iudaice rău famate din Capitală, a apărut un vehement protest al «*Asociaţiei solidare a avocaţilor din România*». Acest protest se închee exact aşa:

«*(Asociaţia) trimite salutul ei călduros d-lor Dem. Dobrescu, Somulus Georoceanu, Ion Vlădescu, şi se leagă a sta alături de ei în curagioasa luptă întreprinsa pentru restabilirea* ordinei, legalităţii şi frăţiei *în barouri şi pentru ridicarea morală şi materială a Corpului Avocaţilor şi membrilor săi, în interesul şi spre bunul renume al ţării, asigurându-i că vor avea deplină isbândă în această luptă*».

După cum vedeţi, orice se poate spune despre democraţii aceştia: că sunt de provenienţa cea mai diversă, începând cu cea bulgărească şi sfârşind cu cea haldeiană; că sunt capsomani şi stupizi; că sunt imbatabili în domeniul panglicăriei şi al ridicolului; dar un singur lucru nu li se poate tăgădui: fineţea diplomatică. Fiindcă deşi ei pretind că luptă pentru restabilirea *ordinei, legalităţii şi fraternităţii,* toată lumea ştie că adevăratul lor scop este restaurarea d-lor Filderman, Hecter, Mozes Zipştein şi a d-rei Passionaria Sonenfeld, în toate anticele lor privilegii pierdute.

«Al dracului şi Mitică Dobrescu ăsta! —» esclamă cu invidioasă admiraţie de undeva d. TH. ANDREESCU-RIGO.

Şi pe legea mea, are dreptate.

Nicolae Bogdan

Intoarcerea Suveranului

D. primar general Al. G. Donescu, va lansa astăzi o proclamaţiune către cetăţenii Capitalei, invitându-i să participe Sâmbătă dimineaţa, în număr cât mai mare, la primirea Suveranului în Gara de Nord.

Rezultatul total al alegerilor de Marţi

Eri au avut loc alegeri pentru consiliile judeţene în patru judeţe: Severin (Banat), Neamţ, Tighina şi Braşov.

Rezultatul total al voturilor obţinute de partide, este următorul:

Liberalii 43.645.
Naţional-ţărăniştii 30.054.
Naţional-creştinii 31.414.
Frontul Românesc 13.791.
Georgiştii 9.263.

Intrunirea Frontului Românesc la Câmpeni

CAMPENI. — Sâmbătă 26 Iunie s'a ţinut întrunirea organizaţiei judeţene a Frontului Românesc în sala Vereş din localitate. Au participat preşedintele org. jud. d. Adam Popa, dr. Peleacu, Prof. Dimitriu, preot D. Dragomir şi Iuliu Todea, cari au ţinut cuvântări în faţa delegaţiilor venite din comunele din jur. S'au distribuit numeroase manifeste de propagandă.

D. preşedinte Adam Popa în cuvântarea ţinută a arătat scopul organizaţiei Frontului Românesc pentru înfăptuirea României a Românilor terminând cu cuvintele că Front Românesc înseamnă Naţiune şi Rege pentru Patrie şi Lege. Frontul Românesc este deci chemarea la luptă a tuturor Românilor de bine pentru drepturile şi propăşirea neamului românesc. A doua zi delegaţii veniţi au plecat în comunele din jur în propagandă.

Sărbătorirea d-lui Petre Papacostea

Omagii aduse d-lui prof. Mihail Manoilescu

Corpul telegrafo-poştal a ţinut să sărbătorească pe d. Petre Papacostea, fost director general al P. T. T., cu prilejul zilei sale onomastice, ca o manifestare de dragoste pentru modul cum a condus direcţia generală P. T. T. acum 10 ani.

De dimineaţă un grup numeros de funcţionari inferiori, delegaţi din toată ţara, s'au dus la locuinţa d-lui Papacostea. D. conductor Cişmileanu a vorbit în numele funcţionarilor inferiori, prezentând urări d-lui Papacostea şi mulţumindu-i pentru dragostea ce a purtat-o corpului poştal când a fost director general.

D. Petre Papacostea, răspunzând, i-a asigurat pe poştaşi de aceeaşi dragoste iş de acelaş sprijin şi în viitor.

Seara a fost la «Luzana» un mare banchet dat de funcţionarii superiori P. T. T. în onoarea d-lui Papacostea.

Au participat peste 300 de funcţionari superiori din centrală şi din provincie.

Sosirea d-lui Papacostea la banchet, a fost salutată cu ovaţii şi nesfârşite aplauze de asistenţa ridicată în picioare.

D. PETRE PAPACOSTEA a închinat primul pahar pentru acela care are în veghe interesele ţării, M. S. Regele (ovaţii).

D. MIHAIL IOAN, subdirector general P. T. T., a scuzat lipsa d-lui ministru Franasovici şi l-a felicitat pe d. Papacostea în numele ministrului comunicaţiilor.

D. MIHAIL ROŞCA, fost subdirector general al P. T. T., a exprimat iubirea şi devotamentul foştilor colaboratori ai d-lui Papacostea, astăzi pensionaţi.

Se sărbătoreşte totodată şi împlinirea a 10 ani dela legea de organizare a P. T. T., legea Papacostea.

Au mai vorbit elogiind pe sărbătorit d-nii: ing. Octav Costacea, preşedintele Asociaţiei personalului P. T. T., av. Gh. Neacşu, directorul Casei de credit, director C. Boboiceanu, Gr. Paplica, preşedeintele soc corpului P. T. T., Dumitrescu, preşedintele Asociaţiei impiegaţilor, d-na Duna Dub, din partea femeilor funcţionare, insp. C. Negulescu, Cezar Protopopescu, în numele funcţionarilor dela soc. de telefoane, inginer Otopeanu, din partea inginerilor, av. Mărculescu, Gasparovici şi Păun.

RASPUNSUL D-LUI PAPACOSTEA

D. PETRE PAPACOSTEA, primit cu lungi aplauze, a început prin a mulţumi d-lui ministru Franasovici, omul cu părul de argint şi inima de aur şi conducătorilor poştei pentru adeziunea ce şi-au dat-o la manifestaţia corpului poştal.

«Când azi dimineaţă delegaţia dv. mi-a adus la cunoştinţă sărbătorirea am fost emoţionat pentrucă nici un banchet nu mi-a adus mulţumirea ca acel care urma astăseară. Am avut şi o mare satisfacţie. Este pentru prima oară când un corp constituit sărbătoreşte pe un fost conducător. Meritul este al dv. şi vă ridică la rangul întâiu.

In 1919 când comunismul ameninţa Capitala, funcţionarii erau într'o stare mizeră. Atunci cu un grup de camarazi am pus problema canalizării nemulţumirilor astfel ca ele să nu fie speculate de comunişti. Dacă comunismul n'a prins, aceasta se datoreşte şi acestui corp funcţionăresc. Când am văzut nedreptăţile celor de sus, am venit în fruntea grevei, suferind şi închisoarea.

In clipa în care mi s'a încredinţat poşta am spus că primesc cu condiţia să mi se dea mijloace materiale pentru a remedia răul. Şi mi s'au dat.

OMAGIUL ADUS D-LUI PROF. MIHAIL MANOILESCU

D. prof. Mihail Manoilescu fost subsecretar la ministerul de finanţe în vremea aceea, mi-a acordat cu cea mai largă bunăvoinţă şi cu dragoste toate creditele necesare cerute de mine, în scopul ridicării morale şi materiale a corpului P. T. T-ist.

Mi-a spus chiar într'un rând: «întocmeşte tabloul de încadrări, şi avansări, cum socoteşti că e mai bine. Eu ţi-l aprob în întregime. De aceea totdeauna îmi voiu aminti cu dragoste şi recunoştinţă de d. prof Mihail Manoilescu

Şi tot corpul P. T. T.-ist aduc floarea recunoştinţei d-lui prof. Mihail Manoilescu, omul Politic cel mai generos, cel mai înţelegător al nevoilor celor obidiţi, un mare înfăptuitor şi sprijinitor de înfăptuiri pozitive pentru toate celulele naţiei. Erau de făcut opera administrativă şi cea sufletească, materială. Au fost împlinite toate pentrucă m'aţi secondat cu toată înţelegerea. Am crezut că este necesar să vă redau încrederea în dv. Şi am izbutit stârpind în primul rând intervenţiile politice.

Banchetul s'a terminat la ora 2 noaptea într'o atmosferă de cald entuziasm şi camaraderie.

Din istoria lui Stalin

Seria comploturilor contra lui Stalin. Arestarea lui Eismont. Complotul lui Râcov şi Tomschi. Situaţia din Ukraina.

Deportări în masse în Siberia

Stalin începe lupta contra partidului comunist

II

După răscoala cazacilor, numeroase provincii aderă la lupta contra-revoluţionară. Curentul anti-stanilist prinde din ce în ce mai mult în toată Uniunea. Stalin se înconjoară de numeroşi jidani, pe care-i aşează în posturile de comandă, unde încă nu erau introduşi.

In aceiaşi mare măsură curentul antisemit prinde rădăcini foarte puternice. Efectele curentului antisemit, au fost văzute recent, acum când Stalin a fost nevoit să se debaraseze de o parte din jidanii ce-l înconjurau.

In Ukraina se observă imediat după răscoala cazacilor, o vie agitaţie. La Moscova opoziţia începe din nou a unelti contra dictatorului. La 30 Decembrie 1932, se organizează contra lui Stalin o serie întreagă de comploturi. Situaţia financiară şi economică în U. R. S. S. este dezastruoasă. Toate fondurile pentru plata lucrătorilor sunt epuisate şi milioane de lucrători ruşi sunt ameninţaţi să rămâie fără plată.

Haosul financiar ce domneşte în acel timp în Rusia, încetase de a fi o taină de stat. Politica lui Stalin întâmpină o dârză rezistenţă. Funcţionarii superiori în mod conştient ignorau decretele lui Stalin, socotind că ele erau dăunătoare intereselor populaţiei.

Situaţia dictatorului roşu era din nou extrem de critică.

Aresarea lui Eismont

In urma propagandei contra-revoluţionare ce s'a făcut intens la sfârşitul anului 1932, Stalin a constatat participarea directă a numeroşi fruntaşi sovietici la acţiunea aceasta net anti-stalinistă.

Din ordinul dictatorului au fost atunci arestaţi Eismont, comisarul poporului pentru aprovizionare; Smirnov, fost comisar al poporului la agricultură; Tolmacov, comisarul comunicaţiilor şi alţi câţiva fruntaşi de seamă.

Arestaţii au fost învinuiţi că au organizat un complot pentru răsturnarea lui Stalin şi că intenţionau convocarea unui congres al partidului comunist din Rusia Sovietică pentru alegerea succesorului lui Stalin.

In adevăr, faptele ce erau imputate celor trei fruntaşi sovietici, s'au dovedit a fi fost exacte. Capul lui Stalin fusese din nou în mare primejdie.

Partea interesantă în această nouă afacere a fost că complotiştii nu lucraseră singuri şi că şi alţi fruntaşi sovietici voiau să se debaraseze de Stalin.

Astfel au avut cunoştinţă de complot: Ricov, fost preşedinte al consiliului comisarilor poporului; Tomsky, fost preşedinte al comitetului central pen rus al partidului comunist şi Raico general-comandant al Kremlinului.

Deasemenea a fost bănuit că a făcut parte din complot şi ambasadorul Traianovschi dela Tokio, care de altfel a şi fost imediat rechemat dela postul său. Oficial însă s'a anunţat că Traianovschi şi-a dat demisia din motive de boală.

Cu toate măsurile severe de represiune, livrările de grâu în Ukraina, încetaseră aproape cu desăvârşire.

Agravările situaţiei rezultase de altfel şi prin noua micşorare a raţiilor de pâine, cu 100 grame pe zi, pentru toate categoriile de lucrători.

In urma acestor reduceri, lucrătorii categoriei celei mai privilegiate, aparţinând industriei grele, au început a primi 600 grame în loc de 800 Categoria cea man desavantajată, a primit 200 gr. în loc de 400. Eşecul furniturilor de grâu fiind definitiv, la scurt interval raţiile acestea au fost micşorate cu încă 100 gr. pe zi.

Faptul acesta a stârnit mare vâlvă printre lucrătorii de toate categoriile. Stalin cu puţin timp înainte, anunţase la Radio, că el, personal, se va ocupa de chestiunea aceasta. Ori, măsurile ce au fost luate în urmă, nu puteau deci fi decât opera lui.

Tulburări grave cu caracter făţiş anti-stalinist s'au produs imediat în toată Ukraina. Mişcarea s'a întins repede şi în alte provincii.

Stalin a publicat atunci un nou decret, în baza căruia «toate persoanele indezirabile şi neocupate cu o muncă producătoare», în special din Odesa, Kiew, Moscova, Harcov, etc. să fie deportate în Siberia.

Lupta lui Stalin contra partidului comunist

La 5 August 1933, dictatorul roşu a pornit oficial lupta sa în contra partidului comunist. La congresul extraordinar al partidului comunist, ce a avut loc atunci, dictatorul roşu în discursul său şi-a precizat definitiv atitudinea.

Stalin a arătat că în ultimii doi ani membrii partidului comunist au crescut. Lenin însă a arătat mereu că un partid prea numeros nu poate fi unitar şi că forţa partidului nu stă în numărul membrilor ci în cohesiunea lor.

Pe această consideraţie Stalin a cerut purificarea partidului în mod periodic şi sistematic.

Stalin a precizat că timpul acestor măsuri a venit.

De ce?

Pentrucă în partidul comunist au pătruns duşmanii comunismului.

Dictatorul a subliniat faptul că la oraşe toţi foştii burghezi au devenit lucrători şi astfel au ajuns în nucleele comuniste. La sate, foştii «culaci» au pătruns în colhoze. In această situaţie deci, a susţinut Stalin, nu e de mirat că în sânul partidului comunist, s'a ivit opoziţia în contra comunismului pur, contra «liniei generale» a politicii comuniste şi contra aşa zisului regim stalinist. Ca urmare, Stalin, a cerut purificarea imediată a partidului comunist şi epurarea lui de toate elementele «dubioase» arătate mai sus.

Discursul acesta al lui Stalin, a stârnit în U. R. R. S. o extraordinară senzaţie.

Imediat oricine şi-a dat seama de jocul lui Stalin. Acesta nu declarase războiu pseudo-comuniştilor, ci comuniştilor adevăraţi, duşmanilor săi, ce voiau a-l înlătura.

Din acel moment, 5 Aug. 1933, lupta între Stalin şi partidul comunist a început.

Dem. Suţu

Succesul naţional-creştinilor din Jud. Soroca

Partidul naţional creştin a înregistrat în jud. Soroca, la alegerile comunale, o frumoasă izbândă. Făcându-se alegeri în 46 comune din 66, s'au obţinut după terminarea acestei serii, următoarele rezultate:

Naţional-creştinii **110 mandate şi 13.284 voturi**; Guvernul **85 mandate cu 10.311 voturi**, Ţărăniştii **33 mandate cu 6461** voturi; Vaida **6 mandate cu 1995 voturi**, iar Sterîştii 4 **mandate.**

Ţinând seama că jud. Soroca are nu mai puţin de 9 colonii jidoveşti, că niciunul din judeţele Basarabiei, succesul naţional-creştinilor apare cu atât mai impresionant.

Ce nu vor şi ce nu pot partidele

(Continuare din pag.

creia o situaţie nouă, în care nu pot să se mai simtă tot atât de siguri.

Dimpotrivă, politicienii de stânga şi în special naţional ţărăniştii sunt copiii răsfăţaţi ai presei iudaice, ai contingentelor electorale evreeşti şi ai finanţei jidăneşti, aşa că *n'au nici un interes să diminueze sau să slăbească aceste forţe, cărora le datoresc însăşi existenţa lor politică.*

Iar dacă vorbesc de «programul lor» de românizare este just atât cât trebue ca să capteze prin el pe câţiva români naivi, fără ca — Doamne fereşte ! — să piardă marele aport al evreilor.

Şi atunci, mai este oare nevoie să mai insistăm, pentru a demonstra că partidele nu *vor* românizarea?

*

Dar dacă ar voi, ar PUTEA oare să o facă?

Românizarea înseamnă o luptă grea dusă împotriva înstrăinării ţării, de către *totalitatea* forţelor româneşti. Primul comandament al românizării este unul elementar şi vechiu ca lumea: *unirea tuturor românilor pentru realizarea acestui ţel.* Dar partidele, prin însăşi fiinţa lor, sunt rezultatul diviziunii şi al destrămării naţionale. *Ele trăiesc din vrajbă şi din despărţirea artificială a românilor în categorii separate sau vrăşmaşe.* Principiul lor de existenţă este fărămiţarea puterilor românilor. Iar în faţa străinilor fiecare partid se găseşte faţă de celălalt ca un concurent care se luptă să câştige cât mai multe voturi străine, atât din afară cât şi dinlăuntru.

Iată de ce, chiar dacă am admite că printr'o minune toate partidele s'ar pune într'o zi de acord să realizeze un mare program de românizare ele n'ar *putea* să-l împlinească, fiindcă sunt condamnate — prin însăşi fiinţa lor — să caute succesul şi puterea slujind pe străini.

Sistemul partidelor presupune divizarea românilor în faţa unor grupuri solidare de străini.

Iată de ce, nu este nici o nădejde de împlinirea gândului de românizare a României, câtă vreme mai persistă partidele şi sistemul lor politic.

Românizarea rămâne pentru partide un punct permanent de program, o durere mai mult de speculat şi un pretext mai mult pentru a-şi aranja, îndărătul acestei nobile năzuinţe, afaceri prozaice şi foarte egoiste.

Românizarea înseamnă un ţel prea sfânt şi o luptă prea grea, pentru ca partidele să se poată ridica până la dânsul.

Românizarea nu va veni niciodată dela partide. Ea va veni dela mişcările noastre naţionale, care vor reuşi să-şi dea forma *de armate politice* şi se vor arăta capabile să răstoarne pe cale revoluţionară întreg sistemul actual şi să ridice în locul lui regimul totalitar al *partidului unic* şi al *corporaţiilor naţionale.*

Mihail Manoilescu

Peste câteva zile vor apare Insemnările de pe front ale lui NECULAI TOTU.

O parte din însemnările acestea le-aţi cetit în foiletoanele ziarului nostru. Cea mai mare parte însă inedite; aceste însemnări povestite de un soldat pentru care războiul din Spania a fost mai mult decât un războiu, a fost ceeace pe deplin ne *înfăţişează aceste rare povestiri.*

Realismul în istorie

(Cotinuare din pag. I-a)

rească franchetă, cu acea verde acceptare a adevărului pe care am voi s'o vedem pe deplin adaptată moravurilor universitare actuale: Da, e drept că *«paşoptiştii»*, creatorii statului român modern, au fost democraţi, progresişti, adoratori ai parlamentarismului şi ai liberalismului. E drept că aceşti oameni au rupt-o prea brusc cu tradiţiile vii, cu toate legăturile delicate şi diafane cari ne înrădăcinau în trecut şi în autentic. Insă ei au făcut acest lucru din necesitate, constrânşi de asprele imperative ale vremii, nu din lipsă de înţelepciune, sau dintr'o regretabilă eclipsă a tactului politic

Insist asupra acestui fapt, nu pentru că el ne dă cheia de boltă a originalităţii întregei lucrări, ci pentru că el ne indică drumul către o seamă de consecinţe practice de un interes capital. Pe cari vom avea să le examinăm de altfel într'un foileton viitor.

Nicolae Bogdan

Consfătuirea vaidistă dela Uioara

Mâine are loc la Uioara o importantă consfătuire a conducătorilor «Frontului Românesc», la care vor participa d-nii: Aurel Vlad, V. V. Tilea, Voicu Niţescu, Sever Dan, Emil Haţiegan şi toţi fruntaşii mişcării vaidiste din Ardeal.

Această consfătuire a fost convocată şi va fi prezidată de d. Al. Vaida, care va face cu această ocazie o expunere a situaţiei politice în lumina ultimelor evenimente şi va arăta celor invitaţi să participe, rezultatele convorbirilor ce d-sa a avut cu diverşi factori politici din ţară şi streinătate.

Se va da o deosebită importanţă şi se va hotărî în această consfătuire, o temeinică reorganizare a cadrelor organizaţiilor judeţene ale «Frontului Românesc» din Ardeal, în vederea campaniei electorale pentru alegerile generale viitoare.

Impărţirea Palestinei

(Continuare din pag. I-a)

Nu ştim care va fi până la urmă atitudinea congresului mondial sionist. Totuşi, orientându-ne după presa jidovească, credem că va fi ostilă proectului britanic.

Problema palestiniană ameninţă astfel să devină o ghiulea agăţată de piciorul politicii britanice.

Intre islamism şi sionism poziţia e grea.

Şi — ceea ce ne interesează pe noi — complicaţiile, din ce în ce mai grave, *ale problemei palestiniene* vor avea repercursiuni asupra posibilităţilor de manevră ale politicii britanice în Europa.

Iată de ce e bine să ne aruncăm din când în când ochii asupra viesparului palestinean.

Mihail Polihroniade

SPORT

Tot cu privire la matchul Suedia-România

Feluritele comentarii care urmează deobiceiu un match, crează în public o foarte confuză părere asupra învățămintelor, de pe urma cărora să câștige adevăratul football românesc. Niciodată cronicele sportive apărute în presa din București nu lăsa o indicație robustă asupra unei directive care ar trebui urmată. «Comentariile» cronicarilor sportivi, cari se pierd în observații pe pagini întregi, de cele mai multe ori penibil de interesante, sunt în fond numai scuze aduse preferințelor și intereselor care ar putea fi compromise de judecata directă a publicului. Cronicele ce se fac în ziarele sportive, prin consecință, n'au alt rol decât să falsifice judecata maselor, care altfel ar judeca așa cum văd, nu cum de fapt li se spune,. savant la gazetă.

Dealtfel la noi nu există o judecată critică a fenomenului de sport, fapt din care rezultă dezordinea intelectuală a unei prese ce se vrea educatoare. Nu există conștiința misiunei de gazetar și mai ales e o completă lipsă a conștiinței de curată cinste. In cazul acesta cum vreți să fie o presă al cărei cuvânt trebue să aibă într'adevăr caracter folositor footballului nostru și ideii de sport..

Cine a asistat la partidele internaționale din ultimul timp ale reprezentativei României și a fost cât de cât în curent cu felul cum au fost formate aceste reprezentative, îi stăruie reflecția: oare de ce nu merge echipa națională?

— «Uite d-le, e formidabilă echipa noastră B, își zicea omul satisfăcut Dumineca trecută după ce se marcaseră două puncte Bratislavei». Destinul nenorocit însă a lovit și de data aceasta abia înmuguritele speranțe ale românilor. Care să fi fost javra specialistă al cărui interes a venit să compromită un prestigiu ce se scrie mare cu ROMANIA, schimbând jucători buni cu niște anonimi ?..

Concluzia era o condamnare, și am auzit-o atunci spusă, nu fără amărăciune, ca o spontană exclamare de către mai multă lume, în tribune: «Da, d-lor, e așa cum spun numai puține gazete cu curaj; este ceva putred în footballul românesc !».

Noi repetăm (pentru a câta oară?) acest adevăr, că putreziciunea cangrenei roade în profunzimi orice intenție de descătușare și avântare spre deplina și necontestata valorificare a acestui sport cu balonul rotund.

E falsă ideia că avem un football deplin evoluat. Fiindcă dacă ar fi așa; dacă footballul ce se practică în România ar fi fost grefat pe însușirile naturale ale românului, care prin fire e novator și nu retrograd, înaintarea de Duminecă, condusă de Baratky și susținută de Juhasz, ar fi reușit până la urmă să uzeze de schimbări de joc, ca să destrame sigur apărarea inteligent organizată de suedezi.

S'ar putea răspunde că felul de apărare al suedezilor e un sistem pe care în cazuri similare și echipa noastră ar putea să-l adopte cu acelaș succes. Nu-i adevărat. Uite, dacă România va conduce Duminecă la Lodz, și apoi se va organiza în apărare, va fi sigur bătută, căci organizarea sa defensivă nu va fi susținută de suflul ofensiv care trebue să stărue la fiecare jucător. Pentru majoritatea jucătorilor nu va fi o tactică ci un mijloc de a-și păstra un rezultat, conservându-se ei. Se vor rupe săracii cei din apărare cât vor putea; restul, pe aci pe colea, să nu se vadă că stăm degeaba.

Acelaș lucru s'a întâmplat Dumineca trecută cu înaintarea: A voit să arate că știe să joace. A driblat și a sutat de unde și cum a putut. Am fi nedrepți dacă am susține că Baratky de pildă n'a voit să bată, dovedind în plus că știe să joace, — lucru pe care nu i-l contestă nimeni. A voit și a făcut orice ca să marcheze toată înaintarea, jucând șablon, driblând și venind buluc peste suedezi. Numai un lucru n'a făcut: desfășurarea unui joc de surprindere. Acesta a fost evident în matchul cu Suedia, când toată lumea se mira că selecționata României domină dar nu marchează.

Dar după match niciunul din gazetarii cari se declară cu emfază specialiști, nu și-a pus întrebarea aceasta elementară, să caute apoi adevăratele cauze. Nu-i interesează; nu se pricep să au interese să treacă neobservate lucruri hotărîtoare, dacă ar fi arătate, pentru footballul nostru. Au vorbit despre toate nenoroacele, numai o cât de simplă judecată n'au făcut.

Totdeauna ei au pășit și vor păși alături de adevăr.

Comentariile și polemicile de după întâmplările de Duminecă sunt cu deosebire concludente și merită să ne mai ocupăm de ele.

ION STRAJUICA

Cupa „Mircea Cantacuzino"

Cea mai importantă competițiune a aviației noastre de turism din acest an

Duminecă 4 Iulie se va disputa, pe un circuit de 1077 km., cea mai importantă competițiune a aviației noastre de turism, „*Cupa Mircea Cantacuzino*", dotată cu numeroase premii și un frumos trofeu.

Inscrierile s'au făcut până Marți seara, la ora 18, prezentându-se cu cererile de participare următoarele 18 echipagii:

1. Irina Burnaia (Bücker)
2. Ing. Cociașu (Hawk)
3. Bob Vârnav (Hawk).
4. Bob Vârnav (Messerschmidt Taifun
5. Ing. Lindner (Caudron).
6. C.Rădulescu (Caudron).
7. Ing. Lascu (Fleet I. A. R.).
8. Ing. Florescu (Fleet 10 G.)
9. Ing. Clompe (Fleet 10 G.).
10. Ing. Frim (Fleet 10 G.).
11. Ion Crețu (Klem 35).
12. Cuți Dacian (Klem 25).
13. Const. Sidery (Messerschmidt).
14. Gh. Balș (Messerschmidt).
15. Andrei Costin (Messerschmidt).
16. Ing. Greceanu (Fleet 10 G.).
17. Gh. Ursu (Igar).
18. Const. Soutzo (Igar).

Juriul cursei este format din d-nii: ing. Caranfil, fost ministru, președinte, general Beroniade, c-dor Negrescu și c-dor Enescu.

Comisar general al probei este d. comandor Andrei Popovici, iar comisia technică e compusă din d-nii: c-dor Marcu, locot. Ivănescu, ing. Baziliu, locot. Chiriac Mircea

Jucătorii selecționați

pentru turneul Baltic au plecat azi dimineață

Azi dim. la ora 9,30 a părăsit Capitala lotul de jucători aleși pentru turneul baltic, plecând spre Varșovia.

Turneul va dura 17 zile, în care timp se vor juca patru matchuri internaționale, — cel mai greu fiind cel dela Lodz, contra Poloniei.

Au fost aleși pentru aceste matchuri următorii jucători:

David, Pavlovici, Felecan, Sfera, Burger, Vintilă, Rafinski, Moldoveanu, Covaci, Baratki, Sepi, Bodola, Ploeșteanu, Dobay și Bogdan.

Plecarea în Turul Franței

PARIS 30. — Astăzi, cu un ceremonial deosebit, s'a dat plecarea în cel de al 31-lea Tur ciclist al Franței, la care au participat 98 concurenți, reprezentând 9 țări.

S'a alergat prima etapă dela Paris la Lille, în lungime de 263 km.

Pe echipe primul loc îl ocupă alergătorul Majerus (Luxembourg), urmat în locul al doilea de conaționalul său Arsene Mersch.

In clasamentul individualilor, primul loc este deținut de belgianul Braeckveldt.

Mâine se va alerga etapa a doua dela Lille — Charleville., în lungime de 192 km.

Budge și von Cramm, finaliști în turneul dela Londra

LONDRA 30. — Rezultatele matchurilor de tennis dela Wimbledon:

Simplu domni, semifinale: Budge bate pe Parker, Von Cramm bate pe Austin.

Hand-Ball

Duminecă 4 Iulie se va juca la Mediaș un match internațional de hand-ball, între selecționata orașului și reprezentativa Vienei.

In echipa vieneză vor activa jucătorii cari au luptat Duminica trecută sub numele echipei naționale a Austriei, la Sibiu.

Carnet

JAK DEȘTEPTUL

In afară de Jack Spintecătorul și alte lighioane europene, mai este în țara asta prea cumsecade și un Jack sportivul, deștept nevoe mare. Nu mai vorbim de obrăsnicia cu care vrea să sgâlțâie soclul de mare autoritate literară, umană, critică și sportivă, pe care stărue cu atâta splendidă morală, d. Grămătic.

Chestia e că jack deșteptul pretinde musai că EFICACITATE înseamnă CANTITATE DE GOLURI; indiferent de precizia sau de rezultatul lor.

Chiar când golurile trec la 10 m. peste poartă.

Insă probabil că Jackățul nostru nu știe că eficacitatea care e în ciuda morfologiei de genul masculin — se dovedește prin cantități care pătrund.

Adică: arta de a poseda (sau perfora) plasa.

*

In Cupa Europei Centrale, Admira a reușit la al 3-lea match, la Budapesta să invingă pe Sparta cu 2-0 (0-0).

*

Bratislava *a învins pe Tricolor CFPV (întărită și tocmai de aceia destrămată) cu 7-1. Scorul nu oglindește jocul.*

*

Echipele cehoslovace au fost eliminate din Mitropacup. Așa că nu trebue să fim noi prea triști.

*

Ce caută Dobay în lotul baltic? Nu se isprăvește cu „jucătorii cu trecut?" E timpul să-l depunem la naftalină.

Turul Poloniei

VARȘOVIA 30. — Azi s'a aergat a V-a etapă a Turului ciclist al Poloniei, pe distanța Kalisz-Poznan, în lungime de 165 km.

Primul sosit a fost polonezul Vishiewski cu timpul 5 ore 04 min. 24 secunde. Țapu s'a clasat al 14-lea cu timp 5 ore 04 min. 49 secunde. Hrenciuc al 21-lea cu 5 ore 43 min. 12 secunde.

In clasamentul pe echipe România ocupă locul 6, după Ungaria.

In clasamentul general pe toate etapele, Țapul este al 13-lea și Hrenciuc al 21-lea.

Mâine va fi zi de repaus.

Premierea celor mai bătrâni bucureșteni

Duminică 4 Iulie, va avea loc în acelaș cadru al Lunii Bucureștilor, un mare concurs pentru premierea celor mai bătrâni bucureșteni, celei mai lungi căznicii și familii cu cei mai numeroși copii.

Cei ce doresc să ia parte la aceste concursuri se pot înscrie la Biroul de organizare a «Lunii Bucureștilor» din strada Eug. Stătescu 7, parter (B-ca Pherekide), în fiecare zi in tre orele 9-12 și 16-21.

Programul și amănunte asupra acestor noui concursuri vom da în numărul de mâine.

Congresul de oto-rino-laryngologie

Intre 16—19 Septembrie crt. se va ține în București al cincilea congres de oto-rino-laryngologie al țărilor latine. Raportul principal îl constitue: „Oportunitatea indicaițiilor operatorii în oto-mastoiditele acute și cronice", având ca raportori pe prof. Mețianu, Tețu, Mayersohn și Borș. Comunicările se vor ține numai în legătură cu raportul.

Cu această ocazie Soc. Română de O. R. L. va ține o adunare generală în cinstea congresiștilor, unde se vor putea face comunicări din toate domeniile specialității. Președintele activ al congresului este prof. Mețianu și secretar general dr. I Tețu.

Str. Dionisie 50, tel. 2.03.42.

Dela ins i-utul de surdo-muți

Direcțiunea institutului de surdo-muți „Marele Voevod Mihai" Iași, str Zmeu no. 3, aduce la cunoștință că pentru anul școlar 1937-38 se primesc ca interni fetițe și băieți, în etate de 7-12 ani, fiind vacante următoarele locuri: 15 pentru clasa I-a de articulație, 6 pentru cla II-a, 4 pentru clasa III-a, 2 pentru clasa IV-a, 5 pentru clasa V-a, 3 pentru clasa VI-a, 5 pentru clasa VII-a, și 1 pentru clasa VIII-a de surdo-vorbitori.

Cererile de primire se vor adresa până cel mai târziu 15 August a. c. direcțiunii institutului. Ele vor fi însoțite de următoarele acte: naștere, vaccină, sănătate și paupertate pentru părinții cari pretind locuri de bursier sau semibursier.

Solva este de 5000 lei anual, plătibilă anticipat trimestrial. Reduceri sau scutiri se pot face numai în cazuri excepționale și în baza actelor oficiale.

Copilu. se va prezenta la primire cu rechizitele prescrise și echipat cu cele prevăzute în regulamentul școalei. Detalii la direcțiunea institutului.

Participați la splendidele excursiuni organizate de secțiunea noastră de „Turism și Voiaj" spre:

BERLIN.... (Dresda Nuerenberg) și

PARIS.... (Expoziția Universală)

ambele metropole vor putea fi vizitate într'un singur voiaj, între b) **17 Iulie — 5 August** c) **14 August — 2 Septembrie**

Cele mai instructive voiajuri în vacanța de vară.

Persoanele din provincie vor putea să ne remită actele pentru pașaportul colectiv prin poștă, iar taxa de participare prin Cec Poștal No. 1256.

Costul Voiajului:

Dela și până la București cl. III-a lei 16.350, cl. II 18.500
Dela și până la frontieră cl. III-a lei 15.500, cl. II 17.350

Inscrieri și informațiuni suplimentare, prospecte, la cerere se vor trimite de către

Secția de Turism și Voiaj a „BUNEI VESTIRI"

Bulevardul Elisabeta Nr. 12, et. II — Telefon 4.85.82.

Pregătiți actele necesare pașaportului din timp: Locuri strict limitate. Călatoria până la Berlin cu vagoane cu paturi.

Analfabetismul în Basarabia

Analfabeți ieșiți din școlile primare. Primejdia jidanilor în învățământul primar. Propaganda comunistă în școli. Ne distruge politicianismul

CHIȘINAU. — Există între Prut și Nistru, în afară de atâtea alte primejdii, primejdia analfabetismului. In această parte a țării, spre deosebire de celelalte provincii românești, învățământul primar se găsește în situație îngrijorătoare, catastrofală. Aici, în afară de marele procent de analfabeți, așa ziși «bătrâni», moșteniți dela ruși, avem și o sumedenie de analfabeți proveniți din școlile primare, de după Unire.

Vă surprinde, iubiți cititori ? Și totuși așa este. Cine nu vrea să creadă, îl poftesc să facă o vizită prin câteva sate basarabene, spre a se convinge că există copii, absolvenți de școli primare, cari nu știu să scrie sau să citească, și culme a rușinei, nici să vorbească românește, dacă cumva părinții *«găvăresc paruschi»* în familie (dintre aceștia, ce-i drept, sunt mai puțini — numai printre minoritari, — căci puii de mazâli și răzeși *«grăesc»* numai moldovenește)

Cauzele analfabetismului

Există mai multe cauze, datorită cărora bieții copii de moldoveni — mă gândesc mai întâi la moldoveni, deși aceiași situație e și la minoritarii creștini — ies din școală ANALFABEȚI. Remarcăm două cauze principale:

1. Politicianizarea corpului didactic și 2. Tolerarea elementelor incapabile în învățământul primar.

Din pricina politicianizării, învățătorul nu este la înălțimea chemării din cauza acestui flagel, POLITICIANISMUL, 90 la sută dintre învățători înregimentați în partidele «de guvernământ» nu sunt, nu pot fi la sfânta lor datorie; politica nu-i lasă să fie integri, să-și facă conștiincios datoria.

Invățătorul politician a devenit un fel de instrument orb în mâinile exploatatorilor falsei democrații, cari trâmbiță pe la toate răspântiile că ei sunt «fericirea țărănimii». Din dascăl, pregătit pentru a crește tinerele vlăstar ale țării, politicianii l-au adus în halul de secătură — gata să-și neglijeze, să abandoneze școala pentru a avea timp necesar să agite steagul «democrației integrale».

Urmează apoi INCAPABILII. Există învățători — nu râdeți ! — analfabeți. Nu glumesc, căci i-a găsit la fața locului delegații Institutului Social Român din Basarabia, cu ocazia unor cercetări prin satele basarabene! Invățătorii analfabeți se împart și ei în două categorii: 1. Majoritatea învățătorilor minoritari, proveniți dela ruși și 2. Invățătorii, pregătiți prost în școlile normale românești — în special aceia cari au absolvit școala normală din Chișinău, unde conduce francmasonul Ștefan Gheorghiade.

INVAȚATORUL MODEL

Sutn și învățători vrednici de toată admirația. Unii dintre aceștia — 2 la sută — nu fac nici un fel de politică, se ocupă numai cu școala, alții — 8 la sută — (aceștia sunt cei mai vrednici dascăli), în afară de școala normală, au mai absolvit o școală: Școala naționalismului creator. Aceștia formează elita școalei primare din Basarabia.

Invățătorul tip «OMUL NOU» nu-și părăsește catedra pentru a-l însoți pe Halipapălapte de pildă, în propagandă electorală — lăsându-și școala în voia soartei, — nici nu-și bate capul cu «gărzile țărănești», unde se face comunism. El merge pe drumul trasat de marele Spiru Haret, ținând seamă și de marele comandament românesc: TACERE ȘI MUNCA!

Dar vai, acești dascăli — mândri ca florile primăverii — nu sunt lăsați în pace. Politicianii, ticăloșii ăia ce se bat cu pumnul în piept și vor să meargă toată lumea, cu ei în mocirla democrației jidovești, lovesc cum pot și când pot în INVAȚATORUL MODEL, crescut cum am spus, la o altă școală, decât acea masonizată.

Comunismul în școlile primare

In vreme ce «secăturile» se bucură de toate onorurile (avansări peste avansări, decorații, diurne și subvenții) școala, biata școală la care funcționează, a ajuns un fel de bătaie de joc.

Printre secături, putem număra și pe învățătorii jidani — în Basarabia există o sumedenie de învățători jidani! — cari, în afară că sunt incapabili de vreo treabă, aruncă sămânța comunismului în sufletele tinere ale urmașilor arcașilor lui Ștefan cel Mare.

Iată o listă de învățători jidani, cari funcționează la școlile românești din jud. Lăpușna: Rabhevici cu salariul de 6.848 lei lunar, Blufștein cu 7.412 lei, Merinuș 4.613 lei, Cogan cu 4.867 lei, Braunstein cu 4.612 lei, Roizman cu 4.612 lei, Bacumschi cu 4.612 lei, Zelțer cu 3.676 lei, Reznic cu 3.676 lei, Soibelman cu 4.021 lei și Coganovschi cu 4.612 lei.

Ce vreți, mă rog, să facă acești galițieni în școli, decât comunism?

Ce rușine națională!

SOLUȚII

Pentru înlăturarea primejdiei analfabetismului există mai multe soluții. Iată câteva:

1. Inlăturarea elementelor incapabile (jidanii și analfabeții);

2. Interzicerea învățătorilor să mai facă parte din partidele «de guvernământ», unde li se otrăvește sufletul și, datorită acestei politice, devin niște *oameni-secătură*, gata să facă orice pentru a ajunge la situații și la onoruri, fără muncă și pe cale de desonoare: învățătorul să fie român, să-și vadă de școală și să activeze în organisme politice *demne*, unde se propagă *cinstea, curățenea sufletească, vitejia și credința în Dumnezeu*;

3. Influența policianilor să dispară din școli.

*

Ma vei întreba daca guvernanții de astăzi, cu păcatele lor, sunt în măsură să rezolve această problemă? Răspund: Nu! Aceștia, învechiți în rele, nu sunt în stare să facă reforme, în bine, ci numai în spre rău. Alții vor veni — și vor veni cat de curând, oricâte piedeci li s'ar pune în cale — să rezolve, printre altele, și această problemă..

Sergiu Florescu

Atribuțiile și delegațiile ajutorilor de primar dela municipiu

D. Al. G. Donescu, primar general al Capitalei, a semnat eri deciziile prin care sunt fixate atribuțiile și delegațiile ajutorilor de primar general al Capitalei cum și consilierilor din delegația consiliului general

Cu conducerea serviciului contencios a fost delegat d. Vasile Vasilescu ajutor de primar, secondat de d-nii consilieri: N. Trestian și Stefan Tudorache.

Serviciul mișcărei culturale și oficiul central de ocrotire socială. d. prof. Fr. Chiriac secondat de d-nele consiliere Maria Pilat și Zefira col. Voiculescu.

Laboratorul de chimie: d. Aurel Popescu-Necșești.

Direcția serviciilor administrative: d. Vasile Vasilescu secondat de d. consilier C. Tănăsescu.

Casieria centrală și controlul perceptiilor: d. consilier locot. N Tănase

Eforia sanitară a municipiului: d. Aurel Popescu-Necșești.

Direcția arhitecturii: d. Aurel Popescu-Necșești, secondat de d. consilier Trestian.

Poliția comunală: d. Aurel Popescu Necșești.

Direcția serviciului veterinar: d. consilier Al. Tănăsescu.

Parcurile și domeniile municipiului: d. locot. N. Tănase și Al. Tănăsescu.

Direcția abatorului comunal: d Vasile Vasilescu secondat de d-nii consilieri: I. Dumitrescu-Militari și general Rădulescu.

Apărarea pasivă: d. general Rădulescu

Direcția cadastrului. Lucrările noui și direcția controlului lucrărilor tehnice: d. Al. Donescu

Judecătoria rurală Chișinău Cris secția c. f.

Nr. 2362/1937 c. f.

INCHEIERE

Instanța c. f. de pe lângă Jud. rurală Chișinău Criș, în urma cererei debitorului Codrean Nicolae și soția Morariu Elena domiciliați în Siclau jud. Arad pentru radierea mențiunilor în conformitate cu dispozițiunea art. 27 din legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934 fixează un nou termen pe ziua de 17 Iulie 1937, orele 8, citând pe creditorii arătați în declarațiunea de asanare alăturată la cererea debitorilor.

Obligă pe petiționari ca încheierea de citație împreună cu cererea introduse, să se publice într'un ziar cotidian de mare tiraj din Capitală, pe cheltuelile sale proprii cu cel puțin 15 zile înaintea termenului fixat sub sancțiunea consecințelor legale.

Chișinău Criș, la 26 Iunie 1937.

V. Rechier s. s. aj. judecător, Romulus Tisu s. s. aj. dir. de c. f.

pentru conformitate
aj. dir. de c. f. *Romulus Tisu*

Noui masuri pentru înfrânarea speculei

Comisia interministerială pentru eftinirea articolelor de primă necesitate, s'a întrunit sub președinția d-lui M. Berceanu, subsecretar al industriei și comerțului și a hotărît:

1. *Ca toate prăvăliile care, în afară de obiectul principal al exercitării comerțului, vând și alte articole alimentare de primă necesitate (carne, pește, zarzavaturi, fructe, etc.) să afișeze prețurile conform art. 6 din legea pentru înfrânarea și reprimarea speculei ilicite, afară de acele din articolele de mai sus, care sunt trufandale sau selecționate.*

2. Ca toate restaurantele să prevadă în listele de consumație, cu caractere și culori distincte, mâncări ce vor servi zilnic, cu prețurile indicate în dreptul fiecărui fel:

	cl. I	cl. II	cl. III
— O supă,	12	6	5
— o ciorbă	16	10	6
— o mâncare de vacă sau vițel gătită cu zarzavat	20	12	8
— O friptură de vițel sau de vacă la tava, garnit	24	16	12
— Desert compot, brânză sau iaurt.	12	8	6

3. Să se intervină la ministerul justiției ca toate procesele privitoare la speculă, să fie judecate cu precădere.

MITROPOLIA BUCOVINEI

Fondul Bisericesc ortodox român al Bucovinei

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 16 Augus 1937, orele 9 a. m., în localul administrației Fondului bisericesc ort. rom. al Bucovinei, din Cernăuți strada I. Flondor No. 30, se va ține licitație publică, cu oferte închise și sigilate, *pentru vânzarea spre exploatare, industrializare și comercializare în regie mixtă*, a cantității totale de circa 355.000 m. c. lemne de construcție și cherestea, esențe molid și brad.

Cantitatea de 355.000 este împărțită în 19 loturi — centre de exploatare. Licitația se va face pe aceste centre (loturi), în conformitate cu legea contabilității publice.

Orice informațiuni lămuritoare cu privire la licitație, caetul de sarcini, condițiunile generale de vânzare, formularul tip de ofertă, tabloul de centre, etc., se pot lua dela Serviciul comercial, al fondului bisericesc, în orice zi de lucru, între orele 11½ — 13½ și dela ocoalele silvice.

Administrația Fondului Bisericesc ort. rom. al Bucovinei în Cernăuți

Realizări bucovinene

Expoziție de pictură la Cernăuți

CERNAUȚI. — In localul muzeului industrial din Cernăuți a avut loc zilele trecute o expoziție interesantă de caricaturi în cuburi și prisme a d-lui Milon Tarnavschi.

Concomitent a expus câteva tablouri și tânărul talentat R. Rybiczka. Pe d. Tarnavschi l'am apreciat în caricaturile pe cari le-a făcut unei reviste humoristice ce a apărut anii trecuți la Cernăuți. D-sa are facilitatea artistului adevărat de a structura în caricaturile d-sale caracteristicele cele mai ascunse ale unei persoane. De astădată d-sa întrebuințează sistemul geometric, dificil, pentru a prinde tipurile, cu contururi repezi, generale

D-sa ironizează în compozițiile d-sale tipuri localnice cari au un oarecare rol în Bucovina. Usurința aceasta a precizării caracterelor i-a atras faima de bun și talentat caricaturist. D-sa nu utilizează nici grotescul care degradează, nici calomnia liniilor tari, ci o fină și proporțională ironie.

Celălalt artist al plasticei, Rudolf Rybiczka ale cărui câteva foarte reușite compoziții s'au reprodus și în «Buna Vestire», reprezintă unele particularități interesante.

Inzestrat deasemeeea cu o facilitate de creație înclină mai mult spre o interpretare metafizică având certitudinea ideii de transcendent, din a cărei îngenunchiere extrage substanța artei sale. Se apropie de acțiunea metafizică a lui Hodler și de expresivismul unor Henry Matisse, Van-Gogh, Franz Mark, etc.

Pictura d-lui R. Rybiczka și mai ales ideia care succede culorii nu poate fi deocamdată precis determinată pentrucă fiece nouă compoziție descoperă o altă latură a nervului d-sale artistic.

Are și calitățile unui autentic caricaturist cu deosebirea numai că în timp ce caricatura d-lui Milon Tarnavschi e de durată, a d-lui Rybiczka e de moment. Aceste două talente în arta plasticei, ca și consacrații: C. Nichitovici, Paul Verona, Maria Topor, Tarnovietzky, Hrușca, sensibilitate artistică rară, Constantinovici-Hein, Bălan, etc. vor creia picturi românești, un stil tipic bucovinean, așa de caracteristic în coloritul său intim.

George Drumur

Situația porumbului a fost îmbunătățită de ultimele ploi

Ploile generale din ultimele zile au îmbunătățit mult recolta în general și porumbul în special, care în unele regiuni a ajuns înălțimea de un metru.

E foarte adevărat că parțial porumbul e compromis, dar cu o recoltă bună în alte regiuni se va putea acoperi și nevoile regiunilor în suferință.

TOATĂ ȚARA ROMÂNEASCĂ
preferă tot colectura
GHEORGHE STĂNOIU
SUCURSALE ORAȘELE PROVINCIE ȘI TOATE CARTIERELE CAPITALEI
Care face Milionari la Toate Clasele
LIPSCANI 83-85 (PIAȚA SF. GHEORGHE)
1/1 lei 800 - 1/2 400 - 1/4 200
Provincie mandat (cec) postal sau ramburs

Carta del Lavoro în România

O anchetă italiană

Marea revistă italiană **Civilta Fascista** publică un număr special în Maiu închinat aniversării de 10 ani dela apariția Constituții muncii și producțiunii în Italia, cunoscută în lumea întreagă sub numele de **Carta del Lavoro.**

Revista fascistă face o anchetă în toate țările lumii pentru a stabili care a fost influența acestei mari opere legislative asupra gândirii și legislației din fiecare țară.

Sub titlul **„Carta del lavoro in România"** ea publică un studiu mai lung, urmat de un interview al d-lui profesor Mihail Manoilescu.

Spicuim câte ceva din studiul care începe astfel:

«D. Mihail Manoilescu este fără îndoială unul dintre cei mai actuali și mai originali savanți străini în materie de corporatism. Inițiat la vreme în ideile reformatoare ale fascismului și dedicat studiilor problemelor sociale în țara sa, d-sa—cu un curaj și cu o ardoare de om nou — se eliberează de toate prejudecățile și de un întreg bagaj ideologic pentru a proclama în fața conștiinței conaționalilor săi adevărul și înălțimea principiilor, pe care le-a elaborat fascismul în Italia.

Străin de orice partid, d-sa a voit cel dintâi în România să arunce bazele a ceva mai mult decât a unui nou partid sau organizare politică și anume a unei organizări intelectuale, care să agite în conștiința tinerilor problema corporativă și care să poată servi supremul interes național, după directivele ideale ale revoluției din Roma.

Intrând în contact direct cu lumea noastră intelectuală, noi l'am văzut la congresul dela Ferrara expunându-și ideile sale față cu cei mai mari savanți ai noștri în economie corporativă. Și din acest contact niciodată întrerupt, a scos noui energii ideale și a continuat lupta sa spirituală, organizând LIGA NAȚIONALA CORPORATIVA ca un adevărat laboratoriu ideal, în care tinerimea românească să se poată forma la o noua conștiință politică».

Corporatismul și problema etnică

Nu vom reda aci interview-ul acordat de d. Manoilescu asupra influenței avute de **Carta del Lavoro** în România, interview, care va apărea reprodus în revista **Lumea Nouă.** Vom reproduce numai partea din urmă a acestui interview, **care prezintă pentru prima dată opiniei publice italiene un punct de vedere nou și anume, preocuparea de a se asigura prin corporații echilibrul etnic în favoarea unei dominații românești.**

Cităm:

«*Corporatismul este destinat să aibă în destinul românesc o importanță cu totul nouă, înlesnind rezolvarea unei probleme care în Italia nu s'a propus niciodată și care este problema echilibrului etnic în diferite sectoare ale activității naționale.*

In România comerțul, industria finanțele, fiind acaparate de elementele etnice minoritare și în special de evrei, corporațiile nu pot să devină un ideal național dacă nu îngăduie să se stabilizeze un echilibru etnic mai just în fiecare ramură de activitate economică și dacă nu asigură în fiecare din ele predominarea elementului românesc.

Neputând să insistăm aci asupra acestui punct, ținem totuși să relevăm că noi am demonstrat — în diferite publicații și în discursurile noastre ținute la Senat — că organizarea prevăzută în Carta del Lavoro este cea mai potrivită ca să rezolve problema echilibrului etnic *și că — cu anumite adaptări —* corporațiile constituiesc tocmai instrumentul cu care se poate asigura în chip evolutiv predominarea elementului etnic românesc în viața economică.

Dacă viitorul va permite să se facă în România, în mod practic, această demonstrație și anume aceia de a lărgi funcțiunile corporației trecând dela realizarea echilibrului social, *realizat în Italia, la asigurarea echilibrului* etnic *dorit în România ca și în atâtea alte țări,* instituția corporației va câștiga un titlu mai mult de universalitate iar regimul fascist, care a inspirat prin Carta del Lavoro acest principiu va binemerita odată mai mult din partea omenirii».

1.000.000 lei = 500.000 lei

«Cine dă la timp, dă de două ori» — spune înțelepciunea seculară a poporului Verificarea acestei zicători a făcut-o din plin d-na Romeo Popescu cu prilejul încasării sumei de un milion de lei, ce a primit cu titlu de asigurare a soțului ei.

Pe vremea aceea, acum cinci ani și jumătate, dobânzile erau mari. de 24%—30%. Erau dobânzile acelea cari au determinat parlamentul să voteze legea cametei și cari au făcut să crească datoriile până când a fost nevoe să se vină cu legea de conversiune.

Dacă milionul dela asigurarea ar fi fost plătit a doua zi după accidentul dela Lehliu, d-na Romeo Popescu ar fi primit un milion care ar fi valorat un milion. După aproape un an dela această dată, când i s'a făcut plata asigurării, milionul nu a mai valorat decât 700.000-750.000 lei

In primul moment, d-na Romeo Popescu ar fi putut achita cu el un milion de lei din datoriile lăsate de defunctul său soț; un an mai târziu acest milion neprimit la timp scăzuse cu valoarea dobânzilor la un milion de lei datorii.

Bietul milion, anemiat de vremea așteptării, a mai avut însă și o altă cauză de debilitare: cheltuelile de înmormântare.

Lui Romeo Popescu, asul așilor aviației românești, urmat la mormânt de zeci de mii de oameni înlăcrămați, cari se întindeau ca o panglică fără sfârșit dela biserica Sf. Gheorghe și până la cimitirul Bellu, nu i se putea face o înmormântare meschină. Nu se putea precupeți economisirea unui ban la cosciugul în care avea să-și petreacă somnul de veci acela care purtase prin văzduh fala unei nații întregi. Nu se putea ofensa sentimentul masselor cari veniseră să plângă pe un erou al cerului prin Priveliștea ultimei sale mizerii. Și nu se putea refuza aviatorului ilustru, care a cunoscut în viața lui nenumărate vitregii și nerecunoștințe, măcar cea din urmă einstire largă.

Așa a simțit d-na Romeo Popescu atunci — fiindcă de gândit nu mai era în stare să gândească, Prăbușită sub apăsarea crâncenă a durerii de a-și fi pierdut soțul și copleșită de îndatorirea față de cea mai curată glorie a aviației noastre.

Și nu a pregetat să închidă două sute de mii de lei în fastul omagiului funebru adus marelui aviator Romea Popescu.

Nu a regretat atunci când i-a dat și nu îi regretă nici azi. Dar dacă ar avea acum acești bani, ar putea să îndepărteze cu încă o lună-două dezastrul final al averii ei, ar câștiga un timp prețios pentru soluționarea situației precare în care se află astăzi, strangulată de mâna vânjoasă a unor creditori împuterniciți de tăria legii și de proprla lor lipsă de omenie.

Cu un milion dat prea târziu, nu s'au putut achita decât cinci sute de mii de lei datorii. Și au mai rămas de plată încă două milioane de lei, din cari a plătit până azi mai mult de un milion.

Acum, pentru opt-nouă sute de mii de lei, creditorii îi vor vinde o avere care valorează cinci milioane.

Inceputul s'a făcut, când i s'a luat prima casă.

Iar peste câteva zile va urma sfârșitul, dacă nu se va găsi nimeni care să intervie cu energie și să salveze în clipa din urmă o femeie, ce nu s'a făcut vinovată decât de dragostea nețărmurită față de aviația noastră și față de cel mai ilustru reprezentant al el, in veci nemuritorul Romeo Popescu.

Sburător

Pentru bunele inimi românești

Stănescu Toma, un român cum se cade, are soție și un îngeraș de fetiță. Dar n'are ce să le dea de mâncare. Fiind suferind, nu poate găsi ocupație după puterile lui.

Ar dori să-și deschidă un chioșc de zarzavat, care să-i aducă o existență omenească, dar n'are capital.

Români și romănce, gândiți-vă puțintel și la fetița lui Toma Stănescu și dați acestui om, o creștinească mână de ajutor.

Orice ajutoare se primesc în str. Ogorului 14, prin Dudești, sau la redacția ziarului nostru.

Rezultatul anchetei dela prefectura jud. Tighina

Fondul propagandei naționale mâncat de jidani. Un succes ai ziarului nostru. Să fie înlăturat Velianos din fruntea județului

CHIȘINAU. — Rău se face că în fruntea unor instituții din Basarabia sunt numiți și tolerați oameni complect incapabili -- singurul merit ce-l au: au fost și au rămas «specialiști» *în materie electorală și se pricep de minune la gospodărirea averei obștești... în favoarea lor și al politicianilor lor.*

Spuneam acum câteva săptămâni, dela această tribună, că fondurile destinate propagandei românești trec în buzunarele unor vântură țară, jidani și jidoviți.

Dădeam ca exemplu pe d. prefect al județului Tighina un *oarecare* Velianus-Veleanu *(venetic de prin părțile Fanarului), care, complect incapabil* — parecă-l văd luând drumul Costiugenilor! — *pentru misiunea de gospodar de județ, a lăsat întreaga conducere pe mâna jidovului Abraam Schapira, supus Sovietic. Acest tărtan a păpat mare parte din fondurile prefecturei, sub pretext că... face gazetărie și, de, a primit bani* «pentru publicitate».

Sesizat de reportagiul nostru, ministerul de interne a ordonat o anchetă la fața locului. Zilele trecute, un domn inspector general din ministerul de interne, a anchetat pe imbecilul Velianus și, spre marea indignare a «șefilor», s'a dovedit că «nacialnicul» jud. Tighina a procedat întocmai cum scrisesem noi: și-a bătut joc pur și simplu de banul județului.

S'a dovedit astfel că, în afară de «fondul propagandei naționale», au fost mâncate de jidani și fondurile de ajutor și publicații:

Totuși, față de stăruințele depuse de «partizani» pe lângă «boierii dela centru», ni se afirmă — am vrea să fie o afirmație mincinoasă — că prefectul Velianus va scăpa «basma curată»... ca «să nu se facă partidul de râs»!

Așa dar jidanii Abram Schapira și Ghidale Cahane, oamenii de încredere a prefectului de pae, vor continua să sugă din bugetul prefecturei, fără nici-o grijă, frică, de sancțiuni.

In fața acestei situații, ne întrebăm:

1. Cum se face că Velianusul nostru, până în 1933 sărac lipit pământului, are acum averi de circa 10 milioane lei dacă este om cinstit, după cum are curajul să susție?

2. Ce legături are fanariotul cu jidanii Schapira și Cahane, cari, deși odioși în oraș și periculoși societății românești (Schapira supus sovietic, iar Kahane condamnat pentru Lese-Majestate!), totuși dispun de fondurile județului... peste capul prefectului, de multe ori, pentrucă l'au dus cu mâia pân'lau compromis?

3. Dece oare, după terminarea anchetei _ de unde Velianos iese complect compromis, dacă nu ia drumul pușcăriei — nu s'au luat măsuri contra acelora ce socotesc că banul obștesc poate fi furat de orice venetic?

Dar încă nu am terminat.

S. F.

IMPRUMUTUL INTERN LEGIONAR CONTINUĂ

Delegația economică hotărăște azi modificarea regimului comerțului exterior

La locuința d-lui Valeriu Pop, ministrul industriei și al comerțului, s'a ținut aseară o conferință la care au participat d-nii: M. Cancicov, ministrul finanțelor și Mitiță Constantinescu, guvernatorul Băcii Naționale.

S'a discutat modificarea actualului regim, al comerțului exterior, în senzul ușurării importului.

D. Valeriu Pop, a insistat pentru ridicarea restricțiilor contingentării pentru două treimi din totalul importului contingentat.

Delegația economică a guvernului se întrunește azi, și va hotărî în mod definitiv asupra acestei chestiuni.

Ce este cu decretul muncii românești?

— O nouă făgăduință a d-lui Valeriu Pop, la Alba-Iulia —

In ultimul timp s'a vorbit — în cercurile competente — prea puțin de mult trâmbițatul decret al muncii românești. O tăcere semnificativă — care îndreptățea bucuria streinilor și întărea convingerea românilor că «povestea» aceasta cu decretul muncii naționale, n'a fost decât o problemă electorală, la un sfârșit de regim, pentru a se creia o anumită atmosferă.

O chestiune de importanța decretului care urmează să soluționeze un deziderat național, nu poate fi amânată — sine die — nici din cauza prea deselor vacanțe, nici din cauza sărbătorilor cu punți și fără punți, și nici nu poate fi împiedicată de anumite solemnități.

Dacă guvernul, intenționează în mod serios să rezolve această chestiune, credem că în atâtea consilii de miniștri, s'ar fi putut discuta și decretul muncii naționale. Intocmirea jurnalelor cu avantagii pentru diferite firme, examinările și combinațiile politice, diferitele afaceri cu tracteare, cu electrificări, s'ar fi putut lăsa pe al 2-lea plan, căci țara aceasta invadată de străini, înainte de electrificare, vrea să fie cu adevărat românească.

De ce întârzie decretul muncii naționale? De ce, când necesitatea lui e recunoscută unanim?

Iată ce spunea ieri, d. Valeriu Pop, ministrul industriei și comerțului, la Alba-Iulia.

Ne găsim astăzi în țara noastră, într'un stat mărit și puternic. Noi cei cari susținem și apărăm România întregită, avem dreptul de-a revendica să fim stăpâni pe bogățiile sufletești și materiale ale ei. Nu putem admite să fim cetățeni de a doua mână, ci trebue să lăsăm în urma noastră un stat puternic, un stat consolidat, în care elementul românesc să fie stăpân pe bogățiile solului și subsolului

Nu voim pieirea nimănui, după cum nu vrem să periclităm existența nici unui concetățean. Orice locuitor loial care conlucrează în mod normal cu poporul majoritar este binevenit și nu se atinge nimeni de el. Dar dacă suntem mărinimoși nu înseamnă ca alții să puie stăpânire peste noi, ca în țara noastră să se ridice ziduri chinezești și să se ferice porțile pentru cei cari au drept la existență.

Dacă Alba Iulia de eri a fost expresia politicei protestatare și o vreme a neînțelegerii vremurilor noui și a comandamentelor ridicate de România întregită, Alba Iulia de astăzi va fi expresia unei grandioase opere de muncă pozitivă și simbolul unei superioare înțelegeri a marilor probleme românești pe care le ridică veacul nostru».

Cu alte cuvinte, d. Valeriu Pop, recunoaște că e scadentă această problemă, că trebuie să se dărâme zidurile chinezești, că românul trebuie să fie stăpân în Țara lui.

Cine se opune, atunci, în calea îndeplinirii acestora? D. Dinu Brătianu? Dar Țara aceasta nu se poate împiedeca în d. Dinu! Constituția? Basmul acesta nu mai poate fi invocat! Finanța streină, oculta jidovească, democrații ce flutură steagul roșu al internaționalei? O vrere românească, știm că este biruitoare — peste ea nu se poate trece!

D. Valeriu Pop a făcut o nouă făgăduință la Alba-Iulia: Va avea urmare? Să dea Dumnezeu! De înflăcărat, însă, nu ne mai înflăcărăm: făgăduințele trecutului ne-au potolit speranțele.

Azi nu credem nici în acei cu intenții bune.

Nu este îndeajuns ca d. Valeriu Pop, să fie numai bine intenționat.

N. V. Ilieșiu

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREȘTIN
Developează, mărește, reproduce. Aparate și articole pentru Fotografi amatori.
CALEA VICTORIEI No. 28
(Colț cu Palatul Majestic)
Telefon No. 434/15.

Alți funcționari implicați în falsurile dela contingentare

Alături de Nicolae Golumba funcționar la contingentare invinuit că a falșificat împreună cu individul Stratou, câteva autorizații de import, vor fi chemate și alte persoane dela acest serviciu.

In acest scop, au mai fost chemați la parchet: D. Popescu și Ilie Ionescu, ambii funcționari la contingentare.

—*—

Răspândiți
„BUNA VESTIRE"

VIZITAȚI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAȘINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de Liceul Lazăr)

CUMPARAȚI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale și picturi
IOAN PUCHIU
București, Calea Moșilor, 21 — Telefon 344/59

Incălțăminte modernă de sezon
MODELE NOUI
PENTRU DAME, BĂRBAȚI ȘI COPII
— — Cumpărați cu prețuri convenabile — —
La MAGAZINUL ROMÂNESC
VASILE VASILESCU
BUCUREȘTI, — STRADA CAROL No. 46

MOBILE Sufragerii cubiste, Studio-uri, Birouri, Dormitoare și Garnituri tapisate de salon
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial și Industrial
București, Str. Bărăției No. 55 și B-dul Maria No. 1. — Tel. 4.75/14

Cursuri de vară pentru învățători organizate de Asociația regională a învățătorilor din Ardeal, Crișana și Maramureș

Pentru anul acesta s'au organizat la Cluj, cursuri de vară pentru perfecționarea învățătorilor, având ca centru de convergență, atât problema individualității, cât și alte probleme care intră în preocupările învățătorilor.

Aceste cursuri care se vor ține la Universitate, vor dura dela 1—24 Iulie a. c. Ele vor fi ținute de d-nii: prof. universitari, conferențiari, docenți și asistenți dela Universitatea din Cluj.

Problemele care formează obiectul acestor cursuri sunt organizate după un plan sistematic și unitar, care corespund cerințelor învățătorești.

Fiecare problemă se va prezenta atât sub aspectul teoretic, cât și acel practic, dând astfel posibilitatea colegilor să verifice și să adâncească cunoștințele primite.

In zilele de Duminici și sărbători se vor organiza excursii prin locurile istorice din împrejurimi.

Intreținerea individuală la aceste cursuri costă 1.500 lei; în care se cuprinde: casă, masă, baie, etc. Doamnele colege sunt rugate să aducă câte o perină, pătură și un cearceaf.

Biroul pentru corespondență este la: Căminul Fetelor de învățători, str. Grigorescu No. 2, Cluj.

PROGRAMUL

A) CURS DE PSIHOLOGIE PENTRU INVAȚATORI

I. *Individualitatea psihologică a copilului:* Natura și întinderea variațiilor individuale: Prof. F. Ștefănescu-Goangă; Cauzele variațiilor individuale: Prof. F. Ștefănescu-Goangă; Variațiile intelectuale ale școlarului: Asistent Al. Roșca; Variațiile emotive și volitive ale școlarilor: Docent N. Mărgineanu; Aptitudini și talente speciale: Asistent T. Arcan; Infirmități și defecte psihice: Medic S. Cupcea.

II. *Metode pentru stabilirea individualității și aptitudinilor școlare:* Metodele pentru măsurarea trăsăturilor și aptitudinilor fiziologice: Medic S. Cupcea; Metodele pentru măsurarea funcțiunilor mintale: Asistent Al. Roșca; Metodele pentru măsurarea gradului și calității inteligenții: Asistent Al. Roșca; Metodele pentru măsurarea temperamentului și caracterului: Dr. D. Todoranu; Metodele pentru măsurarea aptitudinilor: Asistent T. Arcan; Metodele statistice: Docent N. Mărgineanu; Metodele grafice: Docent N. Mărgineanu; Exerciții practice de statistică și exprimări grafice: Docent N. Mărgineanu; Metoda observației psihologice: Docent N. Mărgineanu; Testele educaționale: Asistent M. Beniuc.

III. *Fișa individuală a școlarului:* Fișa de observație psihologică: *a)* aspectul cognitiv: D. Todoranu; *b)* aspectul emotiv-conativ și aptitudinile: Dr. D. Todoranu; Fișa socială și economică: Dr. D. Todoranu; Fișa medicală: Medic S. Cupcea.

IV. *Aplicări pedagogice și sociale:* Instrucție și educație: Conf. L. Rusu; Educația socială: Conf. L. Rusu; Principiile de bază ale notelor școlare: Docent N. Mărgineanu; Selecția și orientarea profesională: Asistent Al. Roșca; Schița unui laborator școlar: Asistent Al. Roșca.

V. *Probleme speciale.* Problema învățării: Docent N. Mărgineanu. Noi cercetări de psihologie infantilă: Asistent M. Beniuc. Psihanaliza și educația: Asistent M. Beniuc. Adaptabilitatea școlară a copiilor de cl. I primară: Asistent M. Beniuc. Selecționarea copiilor de cl. I primară: Asistent M. Beniuc. Ereditate și Eugenie: Medic S. Cupcea.

B) CONFERINȚE DESPRE LIMBA ȘI ORTOGRAFIA ROMANA ȚINUTE DE D. CONFERENȚIAR SEVER POP

Originea și importanța limbii române. Ortografia Academiei Române: Vocalele a, ă, â, (î). Dialectele limbii române și formarea lor. Ortografie: Vocale e, î, (î). Românii de dincolo de hotare sub raport cultural și politic (cu proecțiuni). Ortografie: Vocalele o și u. Graiurile României (cu proecțiuni). Ortografie: Scrierea diftongilor. Ortografie: Scrierea numelor proprii. Vitalitatea elementului latin din limba română. Ortografie: Scrierea cu majuscule. Problema neologismelor în limba noastră. Ortografie: Apostroful și linioara. Ortografie: Alăturarea și despărțirea cuvintelor. Influențele străine în limba română. Ortografie: Consonantele. Ortografie: Consonantele. Ortografie: Scrierea prepozițiilor și a conjuncțiilor. Punctuație: Virgula. Punctuație: Punctul și virgula. Despre abrevieri. Probleme de declinare și de conjugare.

C) ALTE PROBLEME

Invățătorii și folklorul: Prof. I. Mușlea. Invățătorul și monumentele istorice: Conferențiar C. Daicovici. Patru conferințe asupra cunoașterii și aprecierii monumentelor istorice (cu demonstrații la muzeul de antichitate): Conferențiar C. Daicovici.

D) LEGATURILE TRANSILVANIEI CU ȚARILE ROMANE ASISTENT I. MOGA

Legăturile *a)* politice. *b)* culturale. *c)* economice. Problema monografiilor istorice a satelor ardelene. Organizarea bibliotecii: Conf. Ioachim Crăciun. Istoria cărții românești: Conf. Ioachim Crăciun.

Pentru sugaciul dv.
Acasă sau în viligiatură !!!
patul - leagăn portabil
(valiză)
„Turacot"
Patent și fabricație engleză
In exclusivitate la
„Cartea Românească" S. A.

ULTIMA ORA

Factorul Constituţional al naţional-ţărăniştilor: Grigore Filipescu

— Intrunirea vaidistă din Ardeal. Examenul electoral din 25 Iulie —

In țară acalmia politică este aparentă: evenimentele interne sunt, doar, subordonate marilor manifestațiuni, de ordin extern, la cari România participă în ultima vreme, cu mult succes.

Pe plan intern, înregistrăm o activitate intensă — e drept fără prea multe ecouri. In toate taberele politice, conciliabulele se țin lanț, întrevederile continuă ca în preajma unui mare eveniment și discuțiile se angajează pe tăcute, ca pentru o mare surpriză.

*

După importantele convorbiri avute în Capitală, d. Al. Vaida-Voevod și-a convocat pentru mâine, Vineri, la Uioara, marele stat major. Președintele Frontului românesc, va examina situația politică, în lumina ultimelor conversații avut cu fruntasii politici, la București.

GRIGUȚA FILIPESCU

D-sa va comunica partizanilor săi, rezultatul misiunei ce i s'a încredințat, situând poziția Frontului Românesc, față de problema succesiunii.

Deasemenea, d. Al. Vaida-Voevod, va împărtăși — în consfătuirea dela Uioara — combinația politică care ar putea — în actualei împrejurări — rezolva mulțumitor — așa cum cere spiritul vremii — chestiunea guvernului de alegeri cât și a viitorului Parlament.

In altă ordine de idei d. Vaida se va ocupa de organizarea campaniei electorale, cerând tuturor organizațiilor o mai susținută acțiune de clarificare a masselor.

*

La național-țărăniști, aceiași febrilitate în descompunerea cadrelor. Câmpul politic e vast: între Arsura și Paris, între Dobrești și satul d-lui Ar. Călinescu, între Grigoriță Filipescu și d. Ion Mihalache, iar șeful partidului, nu mai poate stăpâni situația, în această mare «împărăție» internațional-țărănistă.

In întrevederea dela Dobrești — după «creștineasca» convenire dela Arsura — d. N. Lupu a fost «convins» — că în interesul partidului — trebuie să părăsească șefia organizației Capitalei. D. I. Mihalache crede că prin debarcarea d-rului Lupu, se va putea împăca cu tineretul.

D. dr. N. Lupu a «acceptat» debarcarea, dar tineretul acela care l-a huiduit, nu se va mai întoarce să-i aclame succesorul, chiar dacă acesta ar fi d. I. Mihalache.

*

Prin înlocuirea d-rului Șpriț, dela șefia unei organizații, nu se îmbunătățește cu nimic situația acestui organism politic în putrefacție: Alte disensiuni, alte acțiuni personale, alte gafe politice, accelerează procesul de descompunere al partidului internațional-țărănist.

Ramura centristă nu se poate împăca cu desele accese de «internaționalism» ale d-lor Lupu și Madgearu și nici cu tăcerea aprobativă a șefului lor, d. I. Mihalache.

Partidul — înțelegând prin partid suma ministeriabililor și a tuturor lihniților după ciolan, — nu poate admite acțiunile personale și mai cu seamă nu se poate împăca cu atitudinea rectilinie a d-lui Iuliu Maniu.

«Soldatul credincios» dela Bădăcini sosește peste câteva zile în țară. D. V. Madgearu, care i-a ieșit înainte la Paris, nu l-a putut «convinge» să renunțe la acțiunea, pe care, cercurile ardeleneşti, o anunță cu multă semnificație pentru viitorul partidului d-lui Mihalache.

In fine, trebuie relevat un alt fapt tot atât de caracteristic pentru metodele tactice și pentru atitudinile «politice» ale partidului național - țărănist: Pentru d. Mihalache, pentru partizanii d-lui Madgearu și Lupu, Factor Constituțional este un anume domn Grigoruță Filipescu, cel cu măturile și cu plângerile democratice în streinătate.

Acest domn hotărâște data venirei la putere a național-țărănștilor. Acesta indică succesiunea și de coada fracului acestui strigoi, d. Mihalache a legat «viitorul» partidului său.

*

Ministerul de interne a fixat pentru 25 Iulie, aproape toate alegerile pentru județele și orașele în cari până acum, au funcționat numai comisiuni interimare.

Alegătorii își vor exprima astfel, voința, în 21 județe și în tot atâtea centre urbane.

Cercurile politice democratice acordă acestor alegeri semnificația unui examen electoral cu indicații pentru viitor.

Din alegerile de până acum s'a constatat că participarea la vot este foarte redusă. Că între procentul votanților și a voturilor exprimate este o disproporție uriașe. Și mai ales se constată că voturile exprimate, indică o progresivă creștere a forțelor naționaliste.

Dacă alegerilor dela 25 Iulie, vor să li se dea o semnificație, atunci ea nu poate fi alta decât aceia a redeșteptării naționale.

Nicolae V. Ilieșiu

Punerea pietrei fundamentale a noului sediu legionar

Azi la ora 7, are loc punerea pietrei fundamentale a noului sediu legionar din Str. Imprimeriei No. 3 (Casa general Cantacuzino).

Se va oficia o slujbă religioasă la care va asista conducerea mișcării legionare.

Prietenii sunt invitați pe această cale a participa la această ceremonie.

In numărul de mâine vom da amănunte cum a decurs solemnitatea.

Deschiderea noului restaurant legionar

Astăzi la ora 12 a avut loc inaugurarea noului restaurant legionar.

Sfeștania a fost făcută de părintele Andrei Mihăilescu. La această solemnitate au luat parte d-nii Corneliu Codreanu împreună cu fruntașii legionari și prietenii mișcării.

Acest restaurant continuă o inițiativă mai veche a creării unui negoț românesc cu mijloace proprii. Restaurantul este deschis în fiecare zi având un serviciu ireproșabil.

Adresa: Str. Imprimeriei No. 3, în localul fostei cantine studențești (Gutemberg).

Alarmă în Japonia provocată de agresiunile sovietice

TOKIO 1 (Rador). — Agenția Reuter anunță că, după informația publicată azi dimineață de ziarul japonez «Hochi Shimbun», guvernul japonez va ține azi un consiliu extraordinar spre a discuta incidentul dela granița Manciuriei cu trupele sovietice.

Grandioasa primire făcută M. S. Regelui la Cracovia

Semnarea protocolului privind ridicarea legațiilor la rangul de ambasade. — M. S. Regele vizitează uzinele dela Radom.

— Comunicatul oficial asupra convorbirilor dela Varșovia —

CRACOVIA, 30 (ATE). — Deși disdedimineață a plouat abundent, fosta capitală a Poloniei, n'a pierdut nimic din atmosfera solemnă, ce s'a creiat în legătură cu sosirea M. S. Regelui al României amice și aliate.

La ora 17 precis sosește și trenul regal. După descindere M. S. Regele, Excelența Sa președintele Republicei, Marele Voevod de Alba Iulia și mareșalul Rydz-Smigly, însoțiți de d. V. Antonescu și de d. Beck, sunt salutați de autoritățile locale. Muzica intonează imnul român.

Cei doi șefi de stat trec în revistă compania de onoare. După prezentarea ofițerilor, reuniți la peron, M. S. Regele, Președintele Republicei, Marele Voevod și mareșalul Rydz Smigly ies din gară. Se formează cortegiul regal.

Cortegiul se îndreaptă spre Barbacan, — ruine istorice, formate din pereții fostei fortărețe.

In pragul fortăreței primarul Cracoviei salută pe M. S. Regele și pe Președintele Republicei.

Apoi cortegiul, tot timpul aclamat călduros de mulțimea imensă, se îndreaptă spre așa zisul «drum regal», care conduce spre castelul și catedrala Wawel.

In curtea castelului Wawel o companie de infanterie prezintă onorul. M. S. Regele Carol II se îndreaptă spre cripta, unde odihnesc rămășițele pământești ale celui, care a fost

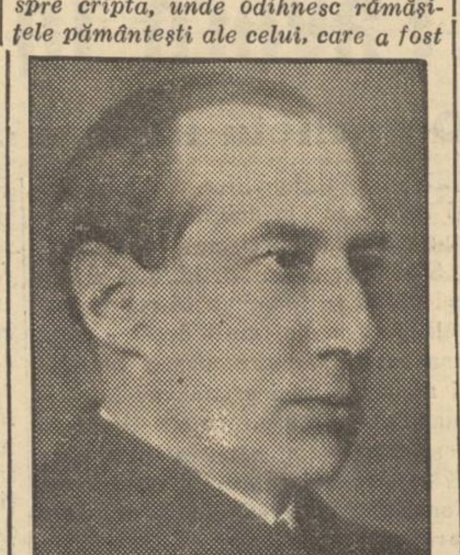

D. BECK
Ministru de externe

mareșalul Pilsudsky, marele creator al Poloniei contemporane. M. S. Regele depune pe sarcofag o splendidă coroană de flori albe cu o panglică având culorile românești.

A fost semnat protocolul pentru ridicarea legațiilor din România și Polonia la rangul de ambasade

CRACOVIA, 30 (Rador). — Astă-seară, la castelul Wawel, d-nii Victor Antonescu, ministrul de afaceri străine al României, și Iosef Beck, ministrul de afaceri străine al Poloniei, au semnat în numele guvernelor lor următorul protocol relativ la ridicarea legațiilor respective din România și din Polonia la rangul de ambasade.

«Guvernul Regal Român și guvernul Republicei Polone, ca urmare la declarațiile schimbate de Excelența Sa Președintele Republicei Polone și M. S. Regele Carol II al României în discursurile Lor dela 26 Iunie a. c. în dorința de a da expresiune sentimentelor ce unesc într'un mod atât de fericit cele două națiuni și dată fiind alianța lor defensivă, care legându-le atât de strâns, a devenit una din bazele fundamentale ale stabilității și ale păcii europene, — au convenit să ridice într'un termen cât mai scurt cu putință legația României la Varșovia și legația Poloniei la București la rangul de ambasade.

Făcut în dublu exemplar, la castelul Wawel, din Cracovia, la ziua 30 Iunie 1937.

Victor Antonescu, ministrul de afaceri străine al României.

Iosef Beck, ministrul de afaceri străine al Poloniei».

LA UZINA DE ARMAMENT DIN RADOM

VARȘOVIA, 30 (Rador). — In drum spre Cracovia, oaspeții regali și însoțitorii Lor, președintele Moscicki și mareșalul Smigly-Ridz s'au oprit la Radom.

Aci M. S. Regele Carol II și Marele Voevod Mihai au vizitat uzina națională de armament.

Astfel, orașul Radom, care a avut prilejul să salute pe M. S. Regele Carol și pe Măria Sa Voevodul Mihai în ziua sosirii lor în Polonia, a putut să Le aducă un nou omagiu la înapoierea Auguștilor oaspeți în România.

Sosind la uzina națională de armament, Suveranul a fost salutat în limba română de unul din directorii uzinei. M. S. Regele Carol a vizitat cu deamănuntul fabrica, oprindu-se în special în sala mașinelor și în sala expoziției de arme.

DECORAREA D-NEI MOSCICKI

VARȘOVIA, 30 (Rador). — Inainte de a părăsi Varșovia, M. S. Regele Carol al României a remis d-nei Moscicki insignele Ordinului «Pentru Merit».

Alianța polono-română este definitivă

Comunicatul oficial asupra convorbirilor

CRACOVIA, 30 (Rador). — Astă-seară s'a dat publicității următorul comunicat:

«Vizita pe care M. S. Regele Carol II al României a făcut-o Excelenței Sale Președintele Republicei Polone a ilustrat într'un mod deosebit de strălucit inalterabila prietenie care unește atât de fericit cele două state aliate.

«In cursul convorbirilor urmate cu acest prilej, un examen profund al principalelor probleme care pun în joc interesele comune ale celor două țări a permis să se constate perfecta concordanță a acestor interese, — menținerea păcii rămânând scopul esențial al alianței polono-române.

«Pe de altă parte, entuziasmul atât de călduros și de spontan manifestat de populație a dovedit sinceritatea atașamentului națiunei polone la ideea, la practica unei alianțe care corespunde atât de bine intereselor vitale ale celor două popoare.

M. S. Regele Carol II al României a ținut să exprime puternica impresie pe care I-au făcut-o — în cursul diferitelor festivități militare organizate în onoarea Sa — admirabila ținută a trupelor poloneze și perfecțiunea armamentului și instrucției lor».

Naționalismul la Barou

Dispariția simptomatică a adevăraților democrați: jidanii

Pe măsură ce sporește încordarea între dreapta și stânga la Palatul de justiție, se poate observa un fapt foarte curios și extrem de semnificativ:

Dispariția radicală a avocaților jidani. In așa fel că un observator neprevenit ar crede că ei s'au evaporat ca o emisiune de gaze, ca o picătură de ceară pe o plită aprinsă, ca niște strigoi la apariția zorilor. Numele lor, specific haldeice sau galițiene, nu se mai ivesc nici măcar în protestele platonice și în încurajările pur verbale ce se adresează d-lui DEM. DOBRESCU-RIGO și gogomanilor d-sale. Să însemne oare acest lucru că jidanii s'au retras din luptă? Că ei sunt cu desăvârșire indiferenți pe viitor asupra rezultatului bătăliei? Departe de asta!

Dimpotrivă, afaceriștii de rit belzebutian sunt mai interesați ca oricând la triumful stângii și sunt infinit mai agitați și mai activi de cât îi crede prostimea. Atât numai că ei activează în chip clandestin, utilizând arginții lor de iudă drept pârghie capabilă să răstoarne organizația naționalistă ce-a apucat să se înfiripe cu atâtea sacrificii în incinta primului Barou al Țării.

Prin urmare să fim bine înțeleși: D-nii Dobrescu, Georoceanu și ceilalți, nu sunt port-drapelul avocaților români-creștini cu opinii de stânga, pentru că din fericire imbecili de aceștia nu mai există, ci avangarda gălăgioasă și orbeață, a tăcutelor și invizibilelor legiuni israelitene.

Iată de ce, în numele României reale, ne simțim obligați să afirmăm aci, că — în orice caz — consiliul de disciplină al Baroului are datoria imperioasă de a exclude din rândul avocaților români pe aceste venale și abjecte instrumente ale Kahalului.

In ultimul moment

Situația din Rusia s'a agravat

In preajma unor grave evenimente. — Noui arestări senzaționale. Voroșilov va fi înlocuit cu mareșalul Bluecher. — Numeroși scriitori au fost arestați

LONDRA, 30 (Rador). — Corespondentul agenției Havas transmite:

După știri primite dela Moscova, se afirmă la Londra că mareșalul Voroșilov își va prezenta în curând demisia și va fi înlocuit prin mareșalul Blücher, comandantul suprem al armatei sovietice din Orient.

ARESTARI SENZAȚIONALE

Agenția Havas transmite:

După știri primite din Moscova, d. Lapinski, care a înlocuit pe d. Radek ca redactor șef al ziarului «Pravda», și d. Tal, director interimar al ziarului «Izvestia», au fost arestați în cursul zilei de Luni. Se svonește deasemeni că d. Boris Mironov, directorul adjunct al serviciului presei din comisariatul afacerilor străine, ar fi fost demis din postul său și închis.

Nu se știe nimic de soarta d-lui Arossief, președintele societății pentru relațiile culturale cu străinătatea.

IARAȘI CAZUL TUKACEWSKI

LONDRA, 30. (Rador). — Agenția Havas transmite:

Se anunță din Moscova că mareșalul Tukacewski a fost executat pentru că rezistase politicei față de țările din Extremul Orient, dusă de d. Stalin și de mareșalul Voroșilov. Se pare într'adevăr că mareșalul Tukacewski era partizan al ideii unui război contra Japoniei, afirmând că armata sovietică „poate să termine cu Japonia în mai puțin de două luni". Asemenea declarații au fost considerate de Stalin drept criminale.

Această explicație, dată pentru condamnarea mareșalului Tukacewski, nu exclude posibilitatea unui complot menit să răstoarne pe d. Stalin și să deslănțue un asemenea război cu Japonia.

ARESTAREA SCRIITORILOR SOVIETICI

VARȘOVIA, 30. (Rador). — Agenția polonă PAT telegrafiază că la Moscova au fost arestați pe neașteptate mai mulți scriitori sovietici și între ei Woronsky, Kataev, Garbov, Leonov, etc., invinuiți că sunt „dușmanii poporului" deoarece au stăruit să păstreze „o atitudine independentă în operele lor literare" (textual! N. Red.).

Grave incidente în extremul-orient

TOKIO, 30 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas anunță că trupele japono-manciuriene au scufundat o canonieră sovietică, pe fluviul Amur, la sud de insula Sennufa.

VOROȘILOV

Corespondedtul Agenției Reuter este informat că numeroși membri ai echipajului canonierii au fost omorâți cu acest prilej.

*

HSINKING, 30 (Rador). — Comandamentul armatei gen Kuautung publică un comunicat în care anunță că trupele japono-manciuriene au scufundat una din cele trei canoniere sovietice staționate pe fluviul Amur, la sud de insula Sennufa.

Comunicatul declară că cele trei canoniere sovietice au deschis pe neașteptate foc împotriva trupelor japoneze. Acestea au răspuns la bombardamentul canonierelor sovietice staționate pe fluviul Amur, la sud de insula Sennufa.

Comunicatul declară că cele trei canoniere sovietice au deschis pe neașteptate foc împotriva trupelor japoneze. Acestea au răspuns la bombardamentul canonierelor sovietice. Una din canoniere a fost scufundată, alta a suferit mari stricăciuni, iar a treia s'a retras în grabă.

Comunicatul adaogă că guvernul din Manciuko a adresat un protest autorităților sovietice în legătură cu acest incident.

Lupte sângeroase în India

LONDRA 1 (Rador). — Noui lupte sângeroase au avut loc la granița de nord-est a Indiilor între rebeli și trupele britanice.

In cursul acestor ciocniri au fost omorîți 26 de indigeni, iar englezii au avut doi morți și cinci răniți.

Mari victorii naționaliste în Spania

— S'au luat până acuma 14.000 de prizonieri —

SALAMANCA 1 (Rador). — Agenția D. N. B. comunică:

Comunicatul marelui stat major al trupelor naționaliste anunță că înaintarea pe frontul Biscaia a continuat și eri. Armatele naționaliste au trecut de Valmaseda și au ocupat Avelanedo, Caseza Monte, mânăstirea Santiago, înălțimile dela sud și sud-vest de Mercadilla, San Cosme, muntele Mora, San Esteban, La Rivas precum și înălțimile dela nord de ultima localitate.

Un grup de 670 de milițieni s'a predat cu arme. Numărul total al prizonierilor făcuți pe frontul basc se ridică acum la 14.000.

Pe frontul din Santander, inamicul a fost isgonit din pozițiile sale dela Cilleruello de Bricias. El a lăsat 30 de morți și 50 prizonieri în mâinile naționaliștilor.

Pe fronturile din Asturii și Leon, situația este calmă.

Un atac al guvernamentalilor la Grenada a fost respins.

ECOURI ȘI POLEMICI

In numărul nostru de mâine, d. Neculai Totu va răspunde reportagiilor insinuante ale lui Geo Bogza, arătând ororile roșilor din Spania.

Urmăriți impresionanta spovedanie a distinsului nostru colaborator, care va reda dramatic adevăratul peisaj de crime și orori regisat de comuniștii spanioli.

RECTIFICARE. — In articolul d-lui Sergiu Florescu «Basarabia și mișcarea legionară» apărut eri, s'a strecurat o greșală de tipar: In loc de «naționaliștii adevărați», a apărut, eronat: «naționaliștii democrați». Facem, deci, cuvenita rectificare.

D. Radu Irimescu, ministrul aerului și marinei, a dispus ca aeroportul Otopeni să fie redat primei lui destinații-aeroport de turism și pentru școlile civile de pilotaj.

D. Al. Donescu, primarul general al Capitalei, a hotărît reorganizarea serviciului de presă de pe lângă primăria municipiului.

D. dr. C. Angelescu, ministrul educației naționale, va sosi Duminică 4 Iulie în Capitală, înapoindu-se dela Paris, unde a reprezentat guvernul la deschiderea pavilionului României din expoziția internațională.

Societatea Munca și ajutorul femeii, patronată de Asociația femeilor național creștine, va da o serbare câmpenească pentru mărirea fondului de ajutore, în ziua de Duminică 4 Iulie ora 16, în grădina de Dare la semn str. Dr. Staicovici, lângă Strandul Bragadiru.

Eri după amiază s'a întâmplat la Buzău, un accident de aviație, din fericire fără urmări.

Avioneta d-lui ing. Crețu pe când ateriza a luat foc. Atât pilotul cât și soția sa, nu au avut nimic.

La direcțiunea reglementării comerțului exterior, a început astăzi depunerea cererilor de import pentru trim. III.

Tineretul național liberal Gheorghe I. Brătianu, secția de luptă, ține ședință Vineri 2 Iulie a. c. orele 21, la clubul central din Pasagiul Român No. 23, sub președenția d-lui Mihail Sturza.

ANCHETA asupra primejdiei francmasoneriei — întreprinsă de d. Sergiu Florescu, redactorul nostru pentru Basarabia, — care urma să înceapă a fi publicată dela 1 Iulie, după cum am anunțat, din cauza aglomerației de material, va apare mai târziu, la o dată ce se va anunța din timp.

D. Radu Romanescu, directorul datoriei publice, cerând să fie desărcinat de conducerea acestei direcțiuni, ministerul de finanțe a delegat pe d. Mircea Vulcănescu, directorul vămilor, cu girarea acestui post.

D. Mareșal Averescu a oferit aseară o masă la «Continental», colaboratorilor săi principali.

Au participat în afară de d. Mareșal d-nii: prof. dr. Gerota, Petre Papacostea, Dem. Grozdea, Gr. Carp, Bucșan ș. a.

Cina a avut un caracter intim și nu s'a rostit nici o cuvântare.

BELGRAD 1 (Rador). — O delegație de foști combatanți belgieni a sosit eri la Belgrad, unde a remis unui reprezentant al ministerului de Războiu un steag belgian, destinat muzeului militar.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A. STR. INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. BUCUREȘTI. Telefon 3.26.68 — Redactor responsabil, V. OLANIUC STERE